

SÖKAREN

NR 3

ARBETSGRUPPEN FÖR UFOLOGI

LÖSNUMMERPRIS 5:00 inkl moms

1976

Tre medlemmar av styrelsen i InCAL, Pia, Göran och Mona, framför dörren till InCAL-rummet i bokhandeln Vattumannen. InCAL betyder Informations-Centrum för Alternativa Livsåskådningar och ny

forskning och innebär en samordning av några ideella och religiösa gruppers informationer till allmänheten. Se sidan 2! (Bild: Rein Vålme.)

InCAL

Informations-Centrum för Alternativa Livsåskådningar och ny forskning

InCALs medlemmar är ett 30-tal grupper samt bl a ett par tidskrifter och en bokhandel. Dessutom finns enskilda, stödjande personer med.

Idén med InCAL är en samordning av informationen till allmänheten. Centret är helt opartiskt och bygger på medlemmarnas respekt för och tolerans mot varandra. Det är också en kontaktpunkt för grupperna sinsemellan och ger möjlighet till dialog.

I det följande presenteras kort 27 InCAL-medlemmar, som ger uttryck åt skilda livsåskådningar, tänkesätt och idealismer. Dessa har betytt mycket för många människor: varit till hjälp, glädje och stimulans. Kanske kan även Du finna något där, som ger Dig ett bättre, rikare liv.

Några av InCAL:s grupper arbetar vetenskapligt, andra religiöst, filosofiskt eller psykologiskt. Det gemensamma för dem är att de inte är stora eller "etablerade", att deras tankar och aktiviteter ännu är föga kända av allmänheten och att de kan uppfattas som **nya** och som **alternativ** till de rörelser inom livsåskådnings- och forskningsområdet som är gamla och välkända.

En enskild person inom InCAL säger att "sanningen om tillvaron finns i större eller mindre omfattning hos alla grupperna — man kanske kan säga att de ser sanningen, tillvaron, verkligheten från olika perspektiv, talar om samma stora verklighet, men från olika utgångspunkter". Andra inom InCAL skulle kanske formulera sin uppfattning på annat sätt.

InCAL-rummet i bokhandeln Vattumannen, Drottninggatan 83, Stockholm. På anslagstavlan finns upplysningar om InCAL-medlemmar. Göran Brusewitz, Pia Ringstrand (med svart lycko-katt) och Mona Svernby på bilden ingår i InCALs styrelse tillsammans med Olle Wedholm och Sigge Westerlund. Lördagar 12.00—14.00 och ibland måndagar 11.00—13.00 kan Du träffa någon från InCAL på Vattumannen. (Bild: Rein Vålme.)

InCAL tillhandahåller prospekt, foldrar etc., där varje grupp, förening m m presenterar sig själv, hur den arbetar och var den intresserade kan få veta mer.

InCAL utger informations-tidskriften InCAL-bladet med bl a rapporter från InCALs stormöten, frågor och förslag samt en förteckning över medlemsgruppernas adresser och aktuella program.

Alla som arbetar för ett positivt nytänkande i dagens samhälle är välkomna till InCAL. Ett villkor för medlemskap är dock att man inte, i samband med InCAL, försöker hävda sig och sitt på annans bekostnad — samt att man tänker och handlar enligt icke-våldets idé, vilket tar sig uttryck i en strävan att inte skada eller orsaka lidande, att inte otillbörligt utnyttja eller utöva materiellt, socialt, kulturellt eller åsiktsmässigt förtryck.

Grupp betalar 25:— per år för medlemskap och erhåller då InCAL-bladet samt möjlighet att delta i centrets samlade informationsverksamhet.

Enskilda personer, som vill stödja InCAL, betalar också 25:— och får InCAL-bladet.

Om Du funderar på att ta kontakt med någon av InCALs medlemmar, så tänk på **ATT DET ÄR DU SOM SKALL VÄLJA!**

Du skall känna efter om tankarna inspirerar Dig och skänker Dig glädje. Låt ingen av rörelserna välja åt Dig!

Lycka till i Ditt sökande!

Adress: InCAL, Fack 43, 104 30 Stockholm. Tel. 08/10 69 15, lördagar 12.00—14.00, ev. måndagar 11.00—13.00. Postgiro 23 16 2-1

ANANDA MARGA. "Glädjens väg", vill social förändring genom osjälviskt tjänande av mänskligheten och personlig utveckling genom meditation etc. Vi ger all undervisning kostnadsfritt. Introduktionskurs onsdagar kl 20.00. Sjöbjörnsvägen 1, Stockholm. T-bana Liljeholmen. Buss 195. Tel. 08—19 95 96.

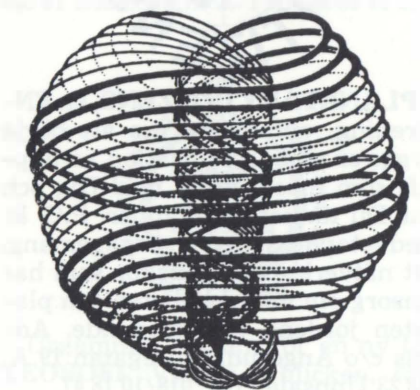
ARBETSGRUPPEN FÖR UFOLOGI (AFU) Box 5046, 151 05 Södertälje 5, tel. 0755/19168 el. red. 011/18 12 47. Utlåning av böcker, tidskrifter etc., bibliografisk forskning och information. Avsikten är att skapa en bas för forskning om UFO. Informationsskrift, nyhetsblad. Låneavgift 20:— per år.

DET INTERNATIONELLA SÄLLSKAPET FÖR KRSNA-MEDVETANDE inbjuder alla till en indisk vegetarisk fest med filmföreläsning, kirtanmusik m m varje söndag kl. 16.00 samt Bhagavad-gita-studier varje kväll kl. 19.00. KRSNA-templet, Grevgatan 18, 114 53 Stockholm. Tel. 08/60 78 81. Allt är helt gratis.

DIVINE LIGHT MISSION. Internationell freds- och meditationsrörelse under ledning av Guru Maharaj Ji. Lär ut en meditationsteknik kallad Kunskapen, som förmedlas gratis. Meditation på fyra aspekter av energi: vibration, ljus, musik, nektar. Möjlig att utföra även under aktivitet. Information **Stockholm:** Brahegatan 42, alla kvällar utom tisdagar och fredagar kl. 19.30, tel. 08/67 25 76 eller 60 10 32. **Göteborg:** Vasaplatsen 1, 4 tr., alla kvällar utom fredagar kl. 19.30, tel. 031/13 37 97.

FÖRENINGEN FÖR PSYKIOBIOFYSIK, Box 12145, 102 24 Stockholm, vill främja en seriös diskussion om oförklarade samband mellan psyke, biologiska organismer och fysisk materia, stödjer forskning inom området (inkl. parapsykologi). Studiecirkel med experiment. Öppen för alla. Medlemsblad, föredrag. Tidning: Medium. Postgiro 37 79 90-7. 45:— per år.

FÖRENINGEN FÖR TIBETANSK BUDDHISM (Svenska lamaföreningen) informerar om tibetansk buddhism (tantra) och kultur. Adress: c/o Gudrun Hegardt, Erik Dahlbergsgatan 41, 115 32 Stockholm, tel. 08/63 92 25, eller Diana Tolstoy, Halmby, Funbo, 755 90 Uppsala, tel. 018/31 72 59.

Meditationscentret Karma Shedrup Darge Ling Buddhist Center undervisar i meditation och kargyupa. Hökarvägen 2, 126 58 Hägersten, tel. 08/88 69 50.

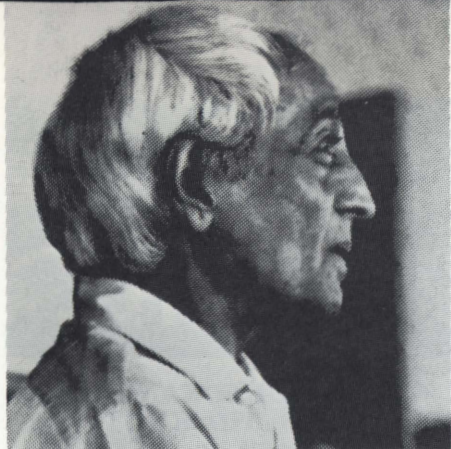
GRAAL — DE SÖKANDE MÄNNISKORNAS TIDSKRIFT söker fritt och överallt ljus över väsentliga frågor, öppen för tidens tro och otro, livsproblem, gränsforskning m m liksom kampen för värdigt och naturenligt liv åt allt levande. Red. Ingrid Nyborg-Fjellander, tel. 08/767 05 73. 4 nr per år 25:—. Postgiro 15 03 51-5 Lidingö.

HERRENS NYA KYRKA vill verka för människors andliga och moraliska nyskapande enligt de skrifter som decennierna före 1772 utgavs av vetenskapsmannen Emanuel Swedenborg. Visar väg mot ett nytt ljus över den andliga världens natur och Bibelns fördolda mening. Adress: c/o Hjern, Banérgatan 4, 114 56 Stockholm. Tel 08/60 43 42.

IPU-INSTITUTET för den egna personlighetens vidareutveckling och för upplevelseforskning. Box 171, 443 01 Lerum. Intresserade ges möjligheter till psykoterapi och avspänning, känslomässig och intellektuell träning, individuellt och i grupp. Vi använder vår egen effektiva metod: **flompmetoden**.

KRISHNAMURTI CENTER, Reginsvägen 4, 161 41 Bromma. Tel. 08/25 69 20. J. Krishnamurti — "en ropande röst i världen" — som på nytt förkunnar: "Sanningen skall göra oss fria." Han talar om den på ett sätt som passar vår tid. När Sanningen blir levande i oss förändras vårt liv. Den blir en stjärna som visar vägen.

LIBERALA KATOLSKA KYRKAN (LKK) ung, internationell kristen kyrka för andligt hemlösa, ett altare att böja knä vid utan tros tvång. Glädje, öppenhet för uråldrig visdom och osynlig Realitet präglar den sakramentala gudstjänsten. Flottbrovägen 5, St. Essingen, söndagar 11.00 och torsdagar 19.30. Upplysningar: pastor E. Sundien, tel. 08/35 39 20.

MARTINUS KÖSMOLOGI — en logisk världsbild, som sätter nästa kärleken främst. Den bygger på reinkarnationsprincipen och ger förklaringar till bl a förändringarna i vår tid. Kurser på dag- och kvällstid. Ingen förening, inget medlemskap. Stiftelsen Martinus Institut i Sverige, Trasthagen 5, 181 41 Lidingö. Tel. 08/766 40 09. Även: Första Långgatan 36, 413 27 Göteborg.

OLMATSGÅRDEN är ett "Growth Center" med kurser för personlig utveckling: Relationer mellan kropp och psyke. Psykodrama. Kroppsvårseblivning. Massage. Kvinno- och mansgrupper. Relationsträning för äkta par och sammanboende. Gestaltterapi. Bioenergetisk avspänning. Begär program hos Heinz Leyman, Dammvägen 71, 141 44 Huddinge.

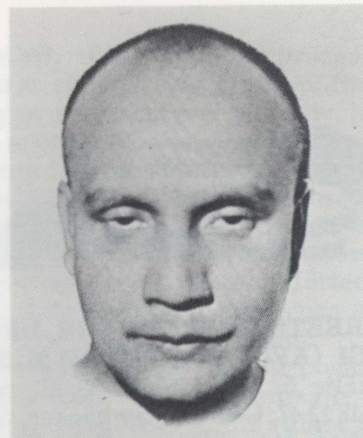
PLANETARY CITIZENS, en FN-förening, vill hjälpa oss att börja bygga en global civilisation, en uppgift som måste börja med Dig och hur Du tänker och känner. P.C. är medvetande, samvete, engagemang. Ett nätverk av människor som har omsorg om mänskligheten och planeten jordens välbefinnande. Adress c/o Angerud, Sturegatan 19 A, 752 23 Uppsala. Tel. 018/10 18 47.

Medlemmarna i **ROSENKORSETTS GEMENSKAP** vill genom sin livshållning påverka hjärtats ros varigenom ett nytt medvetande kan erhållas. Upplysningar genom LECTORIUM ROSICRUCIANUM, Wallingatan 12, 111 60 Stockholm.

SANSKRIT-GRUPPEN, Ananda-butiken, Tegnérsgatan 43 A, 111 61 Stockholm. Tel. 08/11 41 85 måndagar—fredagar kl. 12.00—18.00, lördagar 11.00—14.00, i övrigt 761 31 14. Sanskrit-kurser tisdagar och fredagar kl. 19.00—21.00, förberedelser för Indien-resor. Diskussioner kring indisk livsåskådning och jämförande studier.

FNs meditationsledare **SRI CHINMOY** verkar för etablerandet av frid och fred på jorden genom att gå hjärtats väg. Kostnadsfri meditationsledning av lärjungar. Meditationer i Uppsala, c/o Angerud, Sturegatan 19 A, 752 23 Uppsala, tel. 018/10 18 47, torsdagar kl. 19.00; i Stockholm, c/o Juhvonen, Norrbackagatan 25, 113 41 Stockholm, tel. 08/34 85 30, fredagar kl. 19.30.

STIFTELSEN LILJEQUIST-INSTITUTET, vars ändamål är en förebyggande medicin som syftar till att se sjukdomsbilden i sin helhet och i sitt djupaste sammanhang, utför geobiologiska störzonundersökningar och har kurser i bl a irisdiagnostik. Adress: Kungsgatan 7, 111 43 Stockholm. Tel. 08/21 48 23.

InCAL, Fack 43, 104 30 Stockholm 45

- ☐ Jag/Vi vill ha mer information om InCAL
- ☐ Jag/Vi vill bli medlem i InCAL

Namn/Grupp

Adress.....

.....

Klipp ur eller skriv av!

STOCKHOLMS SPIRITUALISTISKA FÖRENING. Livet fortsätter omedelbart efter lekamlig död. Förbindelse med andevärlden är möjlig. Utan krav på viss trosbekännelse framhålls det personliga ansvaret för tankar, ord och gärningar. Vill medverka till fördjupad uppfattning om livets betydelse. Adress: Karlavägen 52, 1 tr. ned, 114 49 Stockholm. Tel. 08/60 25 13 måndagar—torsdagar 12.00—14.00.

SUFI-RÖRELSEN är en global visdomsrörelse med universella gudstjänster, broderskapsmöten och esoterisk undervisning. Den söker skapa en fördjupad förståelse mellan motsättningarna i världen. Vishet, kärlek, skönhet är dess vägar mot målet: alla människors förening i enheten — Gud. Upplysningar tel. 08/86 68 00, 25 07 73, 44 47 00.

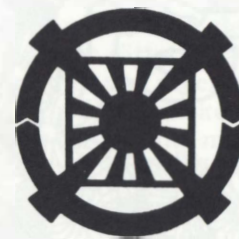
SVERIGES GEOBIOLOGISKA FÖRENING för intresserade av markens störfzoner. Klassisk sådan: korsande vattenådror. Bör speciellt beaktas vid val av sov- och arbetsplats för ett bättre hälsotillstånd. Medlemsavgift 30:— kan inbetalas på postgiro 85 91 42 - 2. Adress: Kungsgatan 7, 111 43 Stockholm. Tel. 08/21 48 23.

SÖKAREN är en oberoende tidskrift för livsåskådningsfrågor. Där behandlas parapsykologi, UFOs, "nyreligiositeten", meditation, yoga, hälsa, skilda metoder för självförverkligande m m. Utkommer med 10 illustrerade nummer per år. Pris 45:— för 1976. Vem som helst i vårt långa land, och däromkring, kan få gratis provnummer. Adress: Box 3063, 103 61 Stockholm 3. Tel. 08/69 60 27.

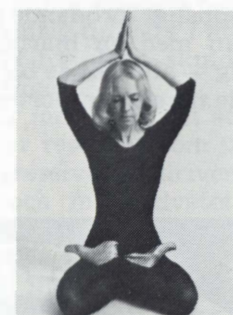
Urgammal visdom för en ny tid, **TEOSOFI**. Vidgar utblicken, fördjupar och sammanfattar. Alla människors broderskap; Sanningens enhet; människans dolda krafter. Inte en tro, utan vilja till insikt. **TEOSOFISKA SAMFUNDET ADYAR**, Karlavägen 44, 114 49 Stockholm. Tel. 08/61 68 83, 89 36 59.

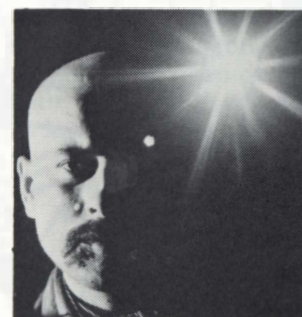
TONGIL-FAMILJEN/UNIFICATION CHURCH är en världsvid rörelse som lär ut "De gudomliga Principerna" av Rev. SUN MYUNG MOON. Målet är förståelse för Gud-människa-kosmos-relationen, att därigenom kunna uppfylla skapelsens ideal. Föredrag varje fredag kl. 19.30, Birger Jarlsgatan 95, 113 56 Stockholm. Tel. 08/ 15 29 90.

VATTUMANNEN. Bokhandel och informationscentrum för den Nya Tidsålderns sökare: meditation, yoga, astrologi, healing, parapsykologi m. Katalog. Postorder. Drottninggatan 83, Stockholm. T-banestation Rådmanngatan. Välkomna måndag—fredag 11.00—18.00, lördag 11.00—14.00. Postadress: Box 45096, 104 30 Stockholm. Tel. 08/10 96 15.

YOGA CENTRUM, Svensk yoga-läroförening. Grundare: Eugenia Basilewsky. Yogaträning inkl. kropps-, andnings- och tankekontroll samt medveten avspänning. Undervisning i små grupper eller enskilt. Upplysningar tel. 08/27 41 22, 83 58 88, 83 55 22, 755 58 33. Yoga passar för alla åldrar.

BLA-TON-YOGA, samlingsnamn för Aquarius' Vibrationer: Yoga, Meditation, Kosmologi, Teater-Dramatik, Musik, Poesi... **BEGÄR PROSPEKT!** Bert Yoga Jonson, Yoga-Kultur, Box 5070, 402 21 Göteborg 5. Tel. 031/240797. Under 1976 kommer hela verksamheten att flyttas till Stockholm.

Alla har rätt till kärlek

Många är säkert de handikappade, sjuka, "fula", "misslyckade" som i sin isolering dagdrömmer om kontakt med någon människa som verkligen kan älska dem, älska deras inre människa, trots det yttre höljet, älska det tänkande, känande, levande jaget som är medvetandet i dem. En pojke skadad i en trafikolycka, en flicka drabbad av en kroppsligt förödande polio, en äldre man med en hjärnblödning bakom sig — alla vill de bli älskade för vad de *innerst* är, bortom krop-

pen, som de inte kan rå för. Men i stället ser vi nästan bara till det yttre, handlar som om det vore hela människan.

Alla bör ha rätt till kärlek. Men framför allt de svagaste.

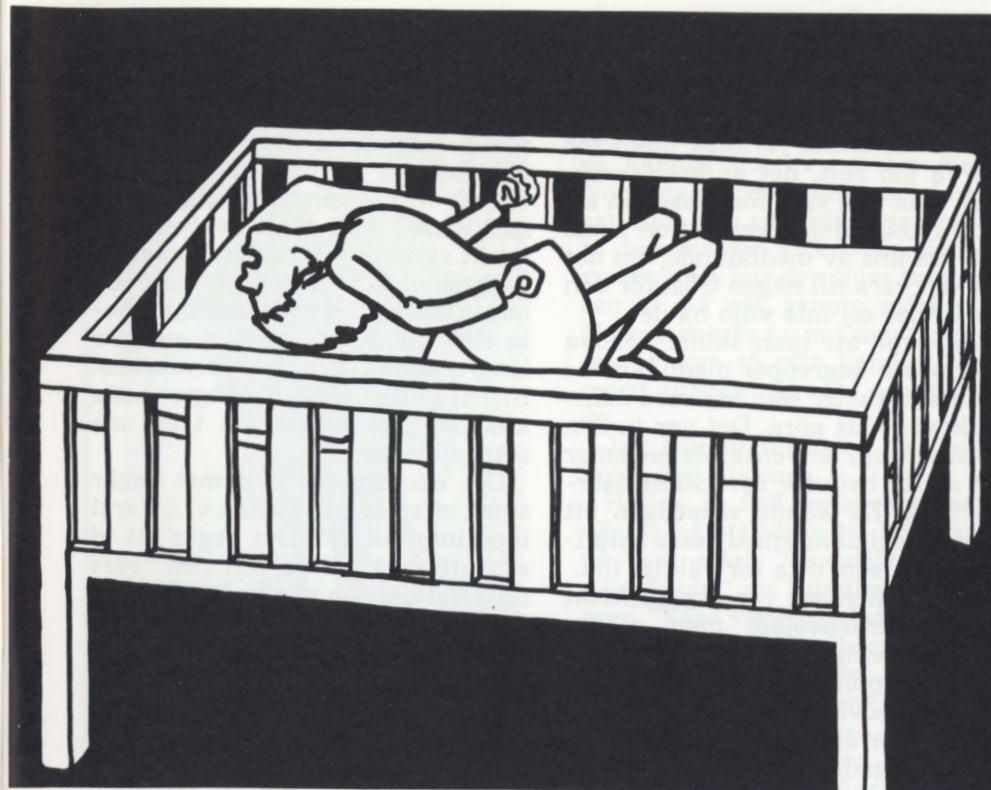
Om en av de allra svagaste bland oss människor handlar en bok av Elisabeth Wivner-Blom, som heter "Evalena, ett av de barn man sällan talar om" (Verbum 1974). Den består av text samt starkt laddade bilder av hög konstnärlig kvalitet, gjorda av författaren.

Dopet var ingenting som var självklart för Evalena. Redan på barnkliniken bad jag att få ta henne med i dopet på sjukhuset, men det ansågs inte lämpligt. Både på spädbarnshemmet och på upptagningshemmet bad jag att få ordna en liten dophögtid men ingen ville befatta sig med det. Visserligen tror jag att alla barn hör Guds rike till, men jag ville ändå ha en liten akt som utåt bekräftade det. Evalena hann bli fyra och ett halvt år innan hon döptes i ett litet kapell efter högmässan en söndag.

Här ett par avsnitt ur boken:
"Evalenas situation blev nästan fysiskt plågsam för mig. Hon hade svårt att äta och måltiderna blev en enda kamp för henne. Hon kräktes och hostade och fick maten i luftstrupen. Spänningarna i musklerna drog hennes huvud bakåt ner mot stjärten och hon såg ut som en sprättbåge. Hon skrek och skrek och hennes skrik förföljde mej sovande och vaken. Jag flydde till slut in i dagdrömmar där allt var normalt och underbart. Verkligheten orkade jag inte med."

"Krampen inom mej lättade och jag kunde börja arbeta igen. Därmed blev livet nästan normalt om det inte varit för dessa söndagsbesök. Vi åkte till barnhemmet varje söndag och någon gång försökte vi också ta hem henne. Det gick aldrig så bra och jag upplevde det varje gång som ett fruktansvärt nederlag och hade svårt att komma över det. Kände mig oduglig och hopplös. Hur klarade sig andra. Ja, det visste jag inte. Under de första åren hade jag ingen kontakt med andra föräldrar. Jag hade lärt mig älska Evalena med en intensiv smärtsam kärlek som jag inte kunde hantera. Jag älskade hennes lilla sjuka kropp som jag kramade och kysste. Det var som ville jag ge henne liv av mitt liv och anda av min anda. Tidvis hatade jag henne för att hon trängt in i mig och tagit min sinnenfrid. En sak visste jag: Fri kunde jag aldrig bli. Hon fanns med mig som en skuggfigur på arbetet, på fritiden, bland vänner och släktingar. Jag trodde då att fri blev jag inte förrän Evalena var borta. Vid hennes många och svåra lunginflammationer då hennes liv hängde på en tunn skör tråd infann sig alltid samma önskan: Att hon skulle få gå över gränsen och befrias från sin sjuka kropp. Hur Evalenas far upplevde det visste jag inte. Klyftan mellan oss hade blivit så stor att den inte gick att reparera. Jag var till slut ensam med Evalena."

Boken om mitt barn

av Elisabeth Wivner-Blom

Det är nu över ett år sedan min bok om mitt svårt hjärnskadade barn Evalena kom ut. Jag trodde att jag med den satte punkt för den problematik boken behandlar, men så är det inte. Om jag någonsin blir färdig med de här frågorna, får väl framtiden utvisa.

Att lämna ut en bit av sej själv, sin smärta och sin ångest, åt omvärlden är en skakande upplevelse. Ska människorna förstå vad jag avser med min berättelse? Det är plågsamt att bära på upplevelser, som man inte kan eller tror sej få tala om, men det är också svårt att lämna dem ifrån sej. Rädslan för att inte ha kunnat meddela det på ett sådant sätt att människor förstår, infinner sej.

När jag efter Evalenas död 1968 började arbeta med bilderna, var det ett försök att bringa klarhet i det kaos som rådde inom mej. När jag visade dem för vänner, som också arbetade med bilder, hävdade de bestämt att de kunde vara värda att visa också för andra. I tre år höll

jag på med bilderna. När de var färdiga band jag samman dem med texten. Vänner och intresserade hjälpte mej sedan att föra fram materialet tills det slutligen blev en bok, boken om Evalena.

Av de många och positiva recensionerna förstår jag att det bland mina medmänniskor finns en djup och äkta förståelse för de problem jag på det här sättet velat framföra. Jag känner mej mycket glad och tacksam för det. Kanske också lite bitter över att jag inte mötte denna förståelse bland de människor jag en gång var tvungen att vända mej till, medan Evalena levde. Så här efteråt kan jag rent teoretiskt förstå deras handlingssätt, även om jag inte kan godta det. När jag kämpade för Evalena, trodde jag att det gick att förändra ett vårdssystem, som bevisligen inte var bra för henne. Jag förstod inte då att de vårdnormer som beslutsfattarna antagit för just den här typen av vårdbehovande, i stort sett följdes av personalen. De gav just den vård de fått

order om från högre ort. Om denna vårdform passade dem som skulle vårdas, hade personalen oftast ingen möjlighet att bedöma, eftersom de fick mycket liten kunskap om de vårdades behov. När jag gick högre upp i vårdsystemet bekräftades det här. Evalena fick den vård hon var berättigad till. Vårdsystemet var fast och oföränderligt och kunde inte förändras för att just jag fått ett barn som inte trivdes med det. För att försvara vårdsystemet måste man framställa mej som en omöjlig kverulant och Evalenas fruktansvärda kramptillstånd som naturligt, i varje fall någonting som inte gick att göra något åt. Jag ser allt detta klart nu, och det hade säkerligen varit mej till stor hjälp om jag vid denna tid kunnat genomskåda det. Men det gjorde jag inte. För varje tårn jag fick växte mina skuldkänslor över att inte Evalena och jag kunde anpassa oss. Det hade jag ju aldrig tidigare i mitt liv haft så svårt för. Med skuldkänslorna följde ångest.

Jag är medveten om att inte alla föräldrar reagerar som jag. Många blir aggressiva och driver sina krav starkt och målmedvetet utan att brytas ned av skuldkänslor och ångest. De förändringar som trots allt sker inom vårdsystemet, har vi dessa föräldrar att tacka för. De får ofta ta på sej obehag och arbetsbördor som flera borde hjälpas åt med.

Det finns ett ord som jag under den senaste tiden gång på gång återvänt till. Det är ett ord, som i vårt moderna samhälle fått en mycket dålig klang. Ingen säger sig vilja bli utsatt för vad det här ordet står för. Ordet är medlidande. Vad står då detta ord för, och vad är det som får människor att värja sej för det? Om vi delar av ordet och vänder på det så får vi: lida med. Vad innebär det att lida med någon, att känna med någon? Min egen definition är att man med sin fantasi och sin känsla kan föreställa sej hur en viss person upplever en besvärlig situation och lika väl som man vill hjälpa sej själv ur trångmål, vill man hjälpa denna person. Man upplever problemen som sina egna. Det uppstår en identifikation, så att säga. Ordet medlidande har av någon underlig anledning fått stå för något föraktfullt och nedlåtande, och så slår människor bakut inför medlidande och kräver i stället sin rätt. Men hur ska människor kunna få sin rätt i ett samhällsmönster där ordet medlidande och vad det innerst står för är bortsuddat?

Vi har väl alla någon gång läst om

drabbade människors kamp för t ex skadeersättning mot lagparagrafer och myndigheter, en kamp som kan pågå i årtal och fullständigt bryta ner den hjälpsökande. De människor som får papperen i sin hand och ska bedöma dem, har säkerligen aldrig tagit ordet medlidande i sin mun eller i varje fall aldrig förstått vad ordet står för. Ju mer vi värjer oss för medlidandet desto lättare blir det för samhällsapparaten att fungera utan att ta mänskliga hänsyn.

Medlidande är inte att ge en nedlåtande klapp på axeln och gå vidare. Medlidande är att hjälpa utan att kränka. Att det var denna känsla som återskänkte Evalena hennes människovärde, det är jag helt säker på, ty medlidandet finns som ett fundament i Eva-mammas väsen.* Att få hjälp utan att bli kränkt och nedvärderad är det största bevis på medlidande en människa kan få. Att hävda sin rätt i hjälporganisa-

tioner där det gäller att argumentera, att skicka inlagor och bilagor hit och dit och kanske till slut bli nödsakad att anlita juridisk hjälp för att få sin rätt, det är kränkande. Och man kan vara förvissad om att i en sådan hjälporganisation finns inte ett uns av medlidande, om det nu kan vara till någon tröst för den som säger sej inte vilja ha det.

Jag tror att man skulle behöva återinföra begreppet medlidande i de institutioner som har med människovård att göra. Det var ju den känslan som fick enskilda personer att starta hem för utvecklingsstörda t ex. De kände säkerligen ett djupt medlidande med dessa handikappade, som ofta for väldigt illa.

I min ungdom var jag politiskt mycket omedveten, men genom Evalena tvingades jag in i ett mera medvetet politiskt tänkande och jag är nu medvetet en politisk vilde. Jag förstår att mina politiska åsikter är färgade av mina starka upp-

levelser med Evalena.

Alla politiker håller så vackra tal om människors lycka och välfärd, som de vill värna om. De vill oss så väl. Jag tror dem alla. Det är bara det att de alla sprattlar som marionettfigurer i ett gigantiskt ekonomiskt system, det världsekonomiska systemet, som hänger ihop och har utlöpare och rottrådar över hela världen. Systemet låter sej inte längre styras, det styr politikerna. Ingen politiker kan längre hitta knappen till inflationen t ex och stänga av den.

Det ekonomiska systemet begär stora offer av oss, fastän vi innerst inne inte vill det. Det begär att vi ska offra vår klara luft och vårt rena vatten, och vi gör det. Det begär ständigt nya offer; den av våra förfäder uppodlade åkerjorden, fåglarna under himlen, växterna och fyrfotadjurens på marken och fiskarna i havet. Och offren verkställs. Det är som om en jätteödlas drog fram och slukade allt i sin väg. Och om en enskild liten människa krossas under dess fot, märks det inte. Utslagningen både i naturen och bland människorna är enorm. Naturligtvis erbjuder systemet fördelar för de starka som orkar klättra och inte ser alltför långt fram i tiden. Att våra politiker och finansmän skulle kunna ändra på den här utvecklingen även om de ville, tror jag inte. Någon ändring kommer inte att ske förrän systemet inte längre orkar bära bördan av de allt fler utslagna och när jordens resurser på allvar börjar ta slut.

Jag känner ett djupt medlidande med vår stackars jord, men jag kan tyvärr inte hjälpa den.

Redaktionell efterskrift

Förlagsredaktören Meta Strandberg skriver bl a följande på bokens baksida. "Om alla har en given uppgift i tillvaron, så var Evalenas den att genom sin totala hjälplöshet hjälpa sin mor och övriga hon kom i kontakt med till personlig utveckling och mognad. Alla lever vi i ett nät av relationer till omvärlden, vi ger och får. De friska behöver de sjuka likaväl som de sjuka behöver de friska. Det är bara ur lönsamhetssynpunkt som de friska är värdefullare." — Kanske kan man också formulera det så att de som behöver vårt intresse och vår omvårdnad kan hjälpa oss att utveckla de inre egenskaper hos oss själva som är en grundförutsättning för tillblivelsen av det goda samhället.

*Eva-mamma är den sköterska som i flera år med stor kärlek skötte om Evalena.

Per Ragnar:

Reflexioner

Det är lördag. Jag har stått på huvudet, sprungit en runda i Vitabergsparken och tränat lite med min Bullworker. Jag har ätit svampkrustader och blomkålssoppa. Jag har sett Eva By-sing och Jan Malmsjö underhålla på TV och pratat i telefon med goda vänner. Livet känns skönt och fint. Jag läser Expressen på nattens tröskel. Där finns en artikel om Dan Waern och en om konstnärinnan Mariana Falkman. Och bägge berättar utan omsvep, att de är övertygade om en Mening med livet. Att karmalagen är ett absolut faktum. Att döden inte är ett slut utan en övergång till en annan livsform. Att reinkarnationen är ett axiom och att upplevelserna för oss från liv till liv.

Rök ej tobak!

Tobaken och vi heter en informationstidskrift som utges av Nationalföreningen för upplysning om tobakens skadeverkningar. Vi saxar ur en ledare i nr 3, 1975:

"För några veckor sedan ägnade massmedia i vårt land stor uppmärksamhet åt det faktum att arbetare i asbestindustrier riskerar vissa hälsoskador, bl a lungcancer, genom att utsättas för asbestdamm.

Asbestdammets farlighet är sedan länge känd för forskarna,

Det är en lördag, en helt vanlig svensk lördag. Men för den som kallar sej sökare måste det bara kännas lite extra! Att läsa Nordens största tidning och i två artiklar, som självklarheter, möta dess tankar. Två ovedersägliga bevis på hur den ljusa impulsen är på väg genom mörkret. Materialiseras t o m i den trycksvärta som så ofta handlar om mord, utsugning, våld och elände.

Jag känner mej glad, jag har ingen lust att sova.

Hyllan är full av böcker som väntar på att bli lästa. Närmast på tur står: "Gudstjänst för människan" av Lundberg/Wittgren, "Fyra vapen mot stress" av Bo och Cecilia Svedberg, Bengt Hubendicks "En liten bok om människan på jorden" — som fått vänta allt för länge — "Dansa min själ" av Eva Jagrell-Åkesson, en för mej ännu okänd författarinna som sände mej denna vackra bok med några vänliga rader. Jag påminns igen om hur viktigt det är att aldrig glömma Gullbergs ord:

"Byta ett ord eller två gjorde det lätt att gå. Alla människors möte borde vara så."

Jag väljer dock mellan två andra böcker. Mary Barnes "Två rapporter om en resa genom själens mörker" och Elisabeth Kübler-Ross' "Inför döden — frågor och svar". Det är den amerikanska psykiater som kanske mest av alla, konkret, sysslat med dödens problematik. Hon har lett hundratals seminarier kring döden, med döende och anhöriga och vårdpersonal.

Jag bestämmer mej för att läsa hennes bok. Och snart finner jag dessa frågor och svar.

— Ni som forskat så mycket kring döden, vad tror ni själv om vad som händer efter döden?

Svar: Innan jag började mitt arbete med döende patienter, trodde jag inte på ett liv efter döden. Nu tror jag utan minsta skymt av tvivel på ett liv efter döden.

— Är det er djupa övertygelse att ni är odödlig?

Svar: Jag tror att våra kroppar dör, men att anden eller själen är odödlig.

Kübler-Ross har kommit till dessa definitiva svar genom "yttre" forskning. Dan Waern och Mariana Falkman har nått samma insikter till stor del genom egna, inre upplevelser.

Vem har finare formulerat deras gemensamma övertygelse än Karl Vennberg?

"Döden är bara ränseln som vi lägger av vid vägens slut en blygrå skugga som smälter ner i ljuset

döden är bara plogen som vänder livets mylla det hårda rågrödet som håller våra tänder rena

döden är bara överlöparen som visar oss vägen en desertör som ger oss lösenordet

döden är bara törnsnåret kring genomlysta blommor det mörka smycket som ger oss tillträde till festen."

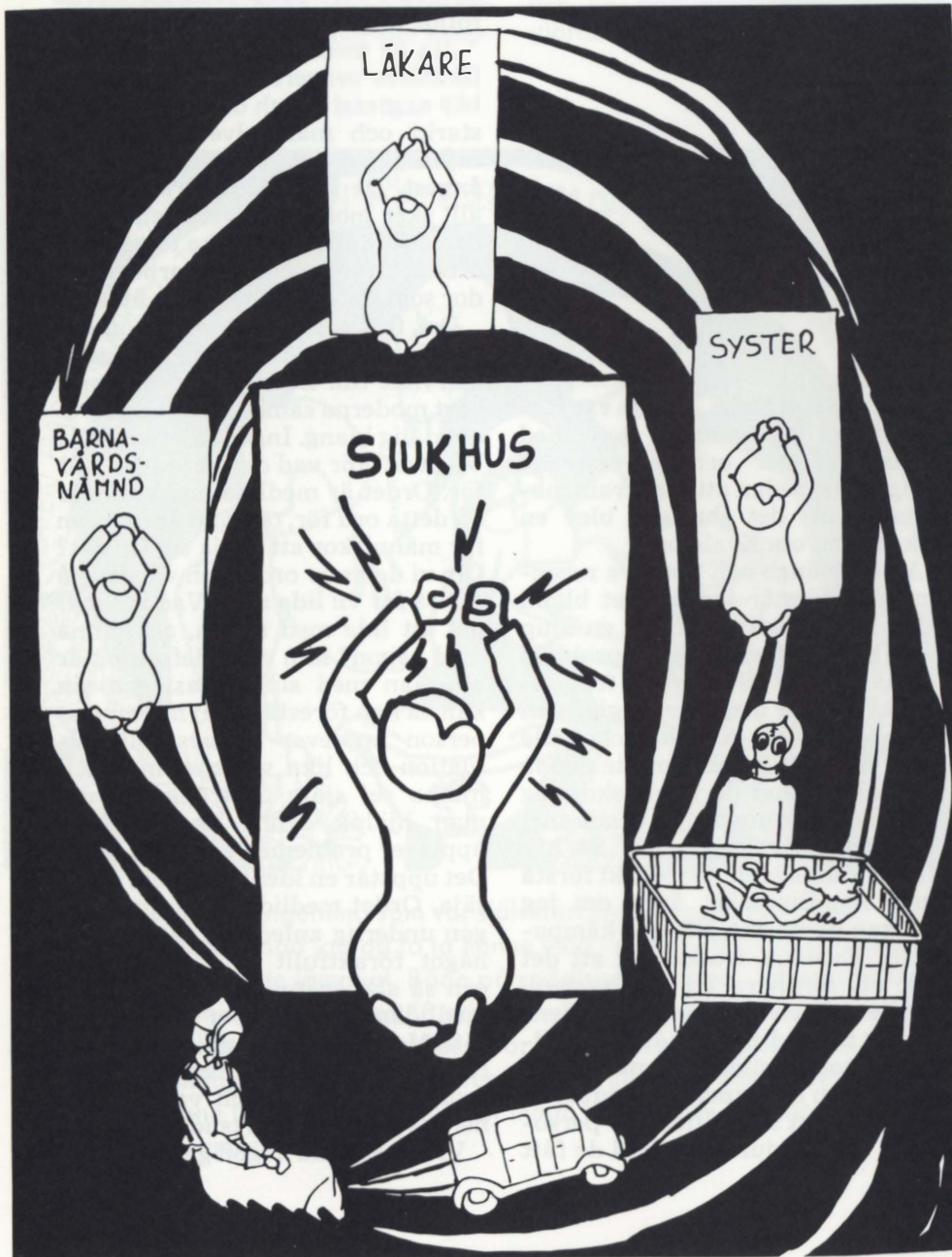
(Ur Halmfackla)

liksom även det faktum att det främst är rökare som drabbas av dess skadeverkningar. Socialstyrelsens tobaksutredning påpekade redan 1972 att 'enligt en nyss framlagd undersökning av asbestarbetare hade icke-rökarna bland dem lika låg lungcancerfrekvens som icke-rökare i allmänhet. Rökarna bland dem hade däremot 8 gånger större frekvens än rökare i allmänhet och 90 gånger större frekvens än icke-rökare.'

Liknande förhållanden gäller

beträffande andra risker i vissa arbetsmiljöer. Av de personer som fått lungcancer efter att t ex ha arbetat i radonbemängd luft eller haft kontakt med armitrol, är de flesta rökare. Rökare kan skadas av luftföroreningar, som inte berör icke-rökare — vilket knappast är förvånande när man vet hur rökning förstör luftvägarnas försvars- och renhållningssystem."

Adress: NTS, Wenner-Gren Center, 22 vån., Sveavägen 166, 113 46 Stockholm.

Yoga är bra för kropp och själ säger Eugenia Basilewsky, yogalärarinna

Intresset för yoga ökar här i landet. På Drottninggatan 88 B i Stockholm finns **Yoga Light Center**, som grundats och leds av Eugenia Basilewsky, 58. Där kan man få lära sig yoga som omfattar kropps-, andnings- och tankekontroll samt medveten avspänning. Undervisningen

ägar rum i dr Jan-Axel Nordlunds lokaler, och doktorn rekommenderar ibland patienter att gå på yogakurser. Yoga kan vara bra avslappning för moderna, stressade människor — och även bra för t ex dåliga ryggar; det finns särskilda övningar, s k krokodilövningar, som gör

ryggraden elastisk.

Vem är Eugenia Basilewsky? Vi har besökt henne på Wiboms väg 27 i Solna — en HSB-lägenhet.

Den rökelsedoftande bostaden är präglad av hennes yogaintresse. "Vardagsrummet" — med TV — är fyllt av böcker samt bilder av stora yogis, vackra reproduktioner av vedisk konst samt målningar som hon själv gjort; under en tid av sitt liv sysslade hon mest med målning. Ett meditationsrum finns också — i samma österländska stil. Där tillbringar hon regelbundet en halvtimme på morgonen och en halvtimme på kvällen (söndagar 2—3 timmar) mediterande i lotusställningen, sittande med rak rygg och korslagda ben. På det lilla altaret finns även en bild av Kristus.

Under meditation upplever Eugenia Basilewsky olika ljud- och ljusfenomen. Hon berättar:

— När jag för omkring 20 år sedan började med meditation, kände jag efter en halvtimmes mediterande endast lugn i kropp och sinne. Under en tid av fem år hände ingenting särskilt, mer än att mitt intresse för yoga ökade, och jag läste många böcker i ämnet. Så småningom lärde jag mig att styra livskraften, Prana, med hjälp av Mantra-Kriya-Yoga-tekniken, som introducerats i västerlandet av Paramhansa Yogananda, han som skrev den välkända boken "En yogis självbiografi".

— Efter intensiv yogapraktik under några år började olika inre fenomen visa sig, vilka förut varit okända för mig. Jag glömmer aldrig när jag första gången med min inre syn såg hjärtats chakra (livskraftscentrum i ryggraden bredvid det fysiska hjärtat) som visade sig som ett blått ljus med orange-färgad utstrålning, samt hörde inre musik från det högra örat.

— En ännu intensivare upplevelse var det att se hur det andliga, eller tredje, ögat började öppna sig — egentligen en utstrålning från epifysen (tallkottkörteln). Först uppstod ur mörkret en zig-zaglinje i huvudets högra sida, strålände som en blix. Med obeskrivlig snabbhet formade den en halvmåne på insidan av det slutna högra ögat. När halvmånen var fullbordad, uppstod en liknande halvmåne på det vänstra slutna ögats insida; sedan försvann det mörka mellan de båda halvmånarna, och genom blixtnabb förening smälte de samman. Nu kunde jag se ett bländande ljus, som vibrerade så snabbt att det nästan var orörligt. Endast

genom en skiftning till lätt lila märkte jag att det vibrerade. I det ögonblicket var min enda önskan att sträcka armarna uppåt och försvinna ut genom den runda öppningen in i ljuset. Runt öppningen var allt mörkt, och jag hade en känsla av att vara begravd i kroppen, vilken jag upplevde som en mörk tomhet, och befrielsen fanns utanför den runda öppningen. Samtidigt hörde jag från det högra örat en rytmiskt vibrerande symfoni av ljud. Hur länge fenomenet varade, vet jag inte, men när det långsamt försvann, hörde jag inom mig ovanliga ljud, som påminde om när en hårt spänd gitarrsträng brister, och med varje bristning uppstod en angenäm kall strömning genom kroppen. Det kändes som om nya passager (nadis) formades för Prana, livskraften.

— Numera kan jag framkalla detta fenomen med viljan, förutsatt att jag mediterar 1—2 timmar. Sedan jag hört och sett detta ljud och ljus, blir kroppen som pånyttfödd. En känsla av lätthet och renhet kommer automatiskt, och efter en sådan meditation kan jag utföra Hatha-Yogas mest invecklade övningar utan någon ansträngning.

Den nära 60-åriga yogalärarinnan är mjuk som en flicka i lederna, och hennes spåda gestalt demonstrerar lätt svåra övningar. Men en skada på ena armen hindrar henne att utföra vissa övningar.

Varför har Eugenia Basilewsky gett sig yogan så helt i våld? Hon förklarar:

— Jag har mitt ursprung i Estland, har svensk-estnisk far och rysk mor (ryska är mitt modersmål). Jag blev svårt sjuk under kriget, fick tbc och ansågs dömd att dö. Jag var då helt utmärglad, vägde bara 34 kilo.

— Läkarna hade gett upp hoppet om mig. De hade placerat mig i ett rum för döende, och min dåvarande man sa öppet till mig att jag snart skulle komma att dö. Men jag var bara 27 år, hade en son på 2, och jag ville inte dö. Så jag bad intensivt, ja fordrande, till Gud att han skulle hjälpa mig. När inget annat återstår än hoppet om Guds ingripande, då ber man, då är bönen en sista utväg man försöker.

Hon fick en yogabok i sin hand, och detta ser hon som ett Guds bönesvar. Hon fick nu veta att man med yoga kan förbättra sin hälsa, ja att yoga kan göra under med en människa.

— Jag började använda yogans andningsteknik. Hälsan förbättra-

des, och jag blev fullständigt frisk. Läkarna sa att det verkligen var som ett under.

Efter den erfarenheten började hon gå in riktigt för yoga. Sedan 25 år är hon och hennes nuvarande make medlemmar i Self Realization Fellowship, som grundades av Paramhansa Yogananda. I början av 50-talet invigdes hon i Yoganandas Kriya-Yoga av dr Erba Tissot i Schweiz. Sedan har hon fått en andra invigning av Ananda Moy, som var personlig elev till Yogananda. Men den som utbildat henne till lärare i yoga är Selvajaran Yesudian i Schweiz 1961 och sedan genom vidareutbildning tre veckor varje sommar. Dessutom har hon utbildats i Hatha-Yoga av Himalaya Yogi Deva Murti 1968.

— Det centrala i Kriya-Yoga är en särskild andningsteknik för att kontrollera kroppen och tankarna samt befria själen och ge den en starkare kraft. In- och utandning neutraliserar varandra. Det blir en automatisk andhållning, helt utan obehag. Man kontrollerar livskraften, Prana, som tar över alla kroppens funktioner.

— Genom Yoganandas andningsteknik med frigörandet av prana-kraften går det lättare att uppnå det övermedvetna tillståndet, då man överskrider intellektets gränser och kroppens medvetenhet, ett tillstånd av förändrat medvetande. — Andningen är kroppens viktigaste funktion, bryggan mellan kropp och själ!

Den "medvetna andningen" är viktigast av allt, förklarar yogalärarinnan. Det gäller att andas med diafragman, mellangärdet, så

Text: SM

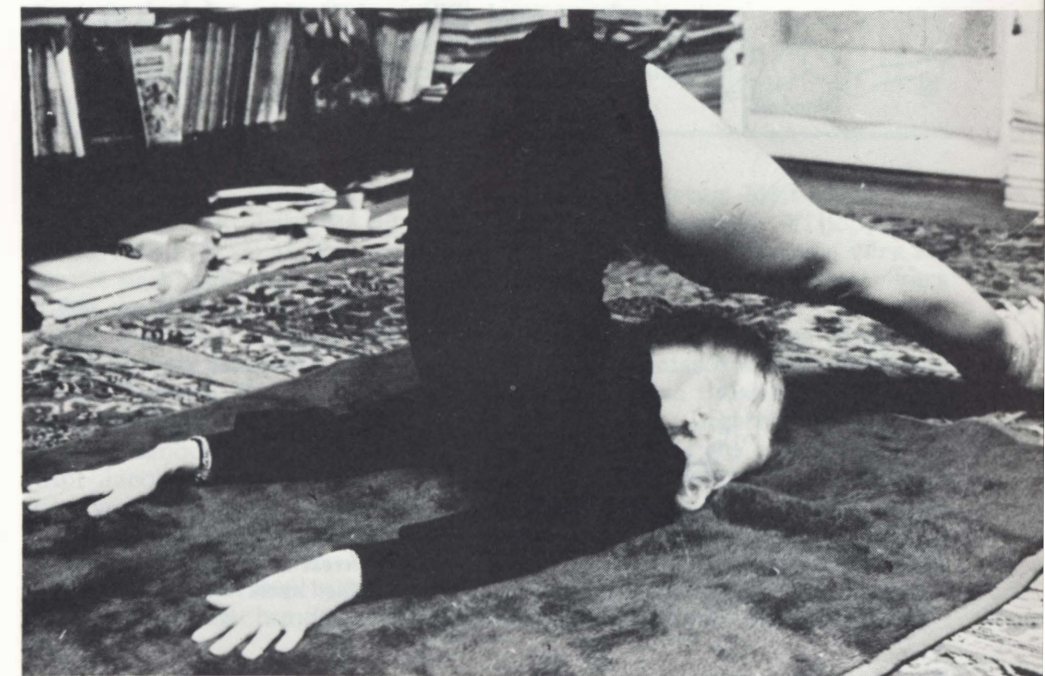
Bilder: Hans Bovin

att luften strömmar in i nedre delen av lungorna tillsammans med livskraften. Man skall samtidigt "föreställa sig", med slutna ögon, att livskraften strömmar ned i lungorna. Denna föreställning, eller suggestion, är nödvändig.

Även vid avspänning och vila gäller det att iakttä rätt andning, och att "föreställa sig" vart pranakraften skall gå. Om man t ex koncentrerar sin föreställning på hjärtat, så uppnår man lugn och ro. Vid Hatha-Yoga, kroppskontrollens yoga, koncentrerar man sig på solar plexus. Man föreställer sig att man andas genom naveln och glömmer bort att man andas genom näsan. Om man vill sova bättre, skall man koncentrerar sig på naveln och göra inandningarna längre.

— Yogan är bra för både kropp och själ.

— Det gäller att ändra medvetandet till något högre och bättre. Först måste man påverka det undermedvetna, ta bort allt det negativa innehåll där och sedan bygga på med positiva tankar och suggestioner i pauserna mellan de olika Hatha-Yoga-övningarna. När man kan kontrollera tankarna så att tänkandet upphör, då uppkommer ett nytt medvetande, ett vidgat medvetande, som går bortom intellektet. Detta slags medvetande är målet, men de flesta yogapraktikanter befinner sig någonstans på vägen dit. När man nått målet, då

vet man vad själen är, vad livet är!

Ramakrishna upplevde ju i samadhi, ett djupt meditativt tillstånd, att han var ett med allt, att människosjälen är en del av Gud. Är detta vad Eugenia Basilewsky också tror på? Ja, säger hon, "men jag har bara kommit till tröskeln".

— Jag har praktiserat Kriya-Yoga och meditationsyoga varje dag, och jag har upplevt att få se de olika centra i ryggraden, olika livskrafts- och medvetenhetscentra.

Hon talar om att "elementen börjar leva", dvs vibrerar på olika sätt på olika ställen i ryggraden.

— Vad jag upplevt under yogan är att jag inte bara består av kött,

blod och ben utan av ljud- och ljusvibrationer. Detta är livskraften på högre vibrationsfrekvens.

Eugenia Basilewsky har också haft en utanförkroppslig upplevelse. Hon berättar:

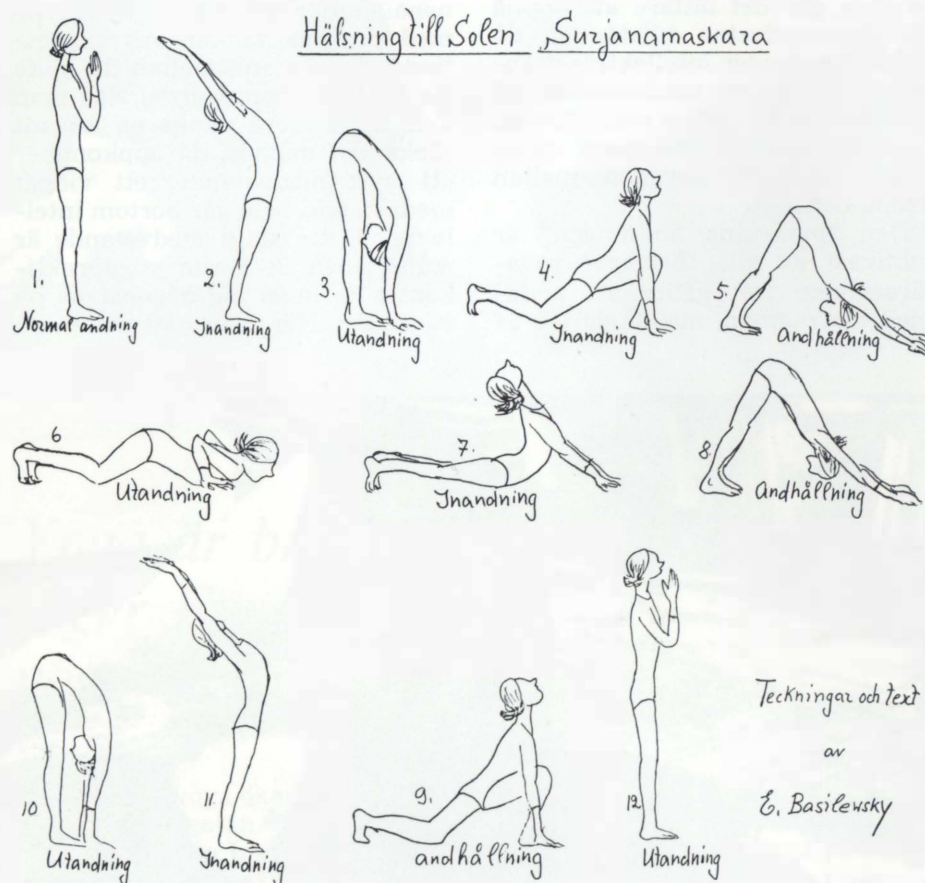
— Min hittills största upplevelse genom yoga hade jag efter en mindre operation på ett sjukhus. Medan jag låg och väntade på operationen, upprepade jag hela tiden olika mantra, först och sist alltid det största mantrat, "Aum". Min sista tanke, innan jag somnade på operationsbordet, var "Aum". Efter operationen upplevde jag att jag öppnade ögonen men att mitt medvetande var på en armlängds avstånd utanför kroppen, svävande över pannan. Jag såg min fysiska kropp ligga med vidöppna ögon i sängen, men själv befann jag mig i mitten av ett ljus, som liknade solen i glans och styrka. Från detta centrum utsändes gyllene strålar, som fina nålar, i alla riktningar, och jag förnam liksom ett elektriskt svagt sprakande ljud. Jag kunde se fritt i rummet och höra samtalen mellan läkare och sköterskor, men jag dominerades av tanken "Gud uppenbarar sig för

varje människa just så som hon föreställer sig Honom". Jag såg hur sköterskorna slog mina kinder och hörde dom säga att "hon kan inte sova, när ögonen är vidöppna". Samtidigt med att huvudet kastades från sida till sida av slagen mot kinderna, hörde jag ljud som liknade gnisslet av en dörr som svängde på sina gångjärn. Märkligt var också att jag hörde läkarnas och sköterskornas röster komma från samma ljuscentrum som mitt medvetande befann sig i och var förenade med detta. Jag såg dem röra sig liksom marionetter; deras livlösa läppar öppnades och stängdes, när de samtalande, men allt dirigerades (kontrollerades) från ljuscentrat. Hela fenomenet syntes så enkelt, självklart och naturligt att inga som helst frågor uppstod hos mig.

— När min fysiska kropp forslades från operationsrummet till sjukhusen, följde detta ljuscentrum mig hela tiden. I sjuksalen uppfattade jag allt i rummet från samma ljuscentrum utanför min fysiska kropp. Jag kunde se in i varje vrå av rummet, men synen sträckte sig inte genom väggarna. Tidsförnimmelse existerade inte för mig, men så småningom uppenbarade sig ett blåklintsblått ljus, som kom utifrån väggarna. Jag kände hur det började strömma in i min kropp genom förlängda mårgen vid första nackkotan. Jag fick en behaglig, underbar känsla i kroppen och var medveten om hur livskrafterna återvände och jag kunde med ens svara på sköterskornas tilltal och uppfattade deras glädje, när de sa "nu äntligen". När det blå ljuset strömmade in i mig, avtog det vita, strålände skenet och upplöstes. Det blå ljuset stannade kvar under resten av dagen, och trots att jag var i ett behagligt, medvetet tillstånd, ville jag inte äta, tala eller ens röra mig — bara njuta av detta tillstånd.

Eugenia Basilewsky har diskuterat detta tillstånd med andra yogis. De säger att vad hon upplevde på sjukhuset är ett tillstånd som avancerade yogis kan framkalla med sin vilja.

Slutligen kan om Eugenia Basilewsky sägas att hon har utbildat ett tiotal yogalärare i vårt land. Dessa arbetar bl a i Medborgarskolan och Kursverksamheten TBV. I år utger hon en bok på Bonniers, "Slappna av med yoga", som kommer att användas som kursbok. Sanskrit har hon studerat i 10 år, och de kunskaperna hjälper henne i arbetet med yoga. Vegetarian är hon sedan 25 år.

Eugenia Basilewsky förklarar: "Surjanamaskara (tigerövningarna) ger den bästa lunggymnastiken. Trötthet tas genast bort. Inresekretoriska körtlar stimuleras. Blodet renas från gifter och laddas upp med syre. Kroppen får god kondition. Och vårt inre väsen utvecklas."

SÖKAREN—JURY

bedömer parapsykologi-böcker

En 14-mannajury, bestående av Roland Adlerberth, Jan Bärmark, Rolf Ejvegård, Nils-Olof Jacobson, Lennart Johansson, Martin Johnson, Lennart Lidfors, Ingemar Nilsson, Birger Qvarnström, Per Ragnar, Eric Uggle, Olle Wedholm, Nils Wiklund och Inga Zachau, har för Sökaren poängsatt 36 böcker av parapsykologisk typ, som kommit på svenska under 1970-talet.

Följande skala har använts

5 = Mycket bra, toppbok

4 = Många förtjänster, kvalitetsbok

3 = Vissa förtjänster, läsvärd

2 = Godkänd men ganska likgiltig

1 = Inte bra, rekommenderas ej

0 = Mycket dålig, läsning meningslös

Arthur Koestler har placerats överst, och vi utnämner honom med vederbörlig fanfar till SEGRARE. Lika många genomsnittspoäng har Lyall Watson, men betydligt färre bedömningar, varför Koestlers 4,6 är starkare än Watsons. Bäst av svenska originalböcker är enligt juryn Jacobson, före Johannisson och Braconnier. Jacobson är den ende som lästs av samtliga.

Vår jury är expertbetonad. En mer "folkligt" sammansatt bedömningsgrupp kunde ha kommit till helt andra resultat. Men betygen kan väl anses ligga högt. 2 poäng är ju "godkänd", och den gränsen har alla böckerna utom en klarat. Högsta betyg, 5, har utdelats 42 gånger, 0 poäng endast 10 gånger. Av förlagen har Larson de flesta titlarna, 13, och ett genomsnitt på 2,5, Bergh 5 titlar med genomsnittet 3,6, Askild & Kärnekull och Zinderman varandra 3 titlar med 3,3 resp. 3 i genomsnitt.

Några böcker har fått mindre än tre bedömningar och medtas inte på listan. De är Fred Archer, "Spirituella spöken", Aino Kassinen, "Sierskan" och W. A. H. Mulder-Schalekamp, "På gränsen mellan två världar". — Följande hade mycket väl kunnat vara med i omröstningen: Thor-Leif Dahnielson, "Sanningen om det övernaturliga" (som Sökaren aldrig fått recensions-exemplar av) och Maud von Steyern, "Fallet Karin" (ett häfte på 27 sidor) — kanske också Sture Jo-

Resultat

Först anges poäng i genomsnitt, och därefter, inom parentes, antalet jurymedlemmar som läst och bedömt boken. Svenska originaltitlar står med kursiv stil.

- 4,6 (13) Arthur Koestler, *Slumpens rötter*
- 4,6 (7) Lyall Watson, *En större verklighet*
- 4,4 (13) Nils-Olof Jacobson, *Liv efter döden?*
- 4,1 (13) G.N.M. Tyrrell, *Parapsykologi* (nytryck; första utgåvan 1963)
- 4 (6) Hubert Wilkins/Harold Sherman, *Telepati i rymden*
- 4 (5) Karin Johannisson, *Magnetisörernas tid*
- 4 (4) Ena Twigg, *Medium*
- 3,9 (12) Sheila Ostrander/Lynn Schroeder, *Psi, psykiska upptäckter bakom järnridån*
- 3,9 (8) Matthew Manning, *Länken*
- 3,6 (8) Joan Grant, *Jag var Egyptens drottning*
- 3,3 (8) Helga Braconnier, *Mitt liv med det okända*
- 3,3 (4) Joan Grant/Denys Kelsey, *Alla mina liv*
- 3,2 (6) R. Dewitt Miller, *Bortom här och nu*
- 3,2 (5) Arthur Guirdham, *De återfödda*
- 3,1 (12) Andrija Puharich, *Mysteriet Uri Geller*
- 3 (7) Leo Talamonti, *Mystikens värld*
- 3 (4) Ivan Cook, Sir Arthur Conan Doyle kommer tillbaka
- 2,9 (7) Birgit Lange, *En vänskaps historia*
- 2,8 (4) Anna Elisabeth Westerlund, *Synsk*
- 2,7 (3) K.O. Schmidt, *Reinkarnation*
- 2,5 (8) Denis Lindbohm, *Jagets eld*
- 2,5 (6) Alfred Svanqvist, *Mediala miniatyrer*
- 2,4 (9) Brad Steiger, *Fallet Olof Jönsson*
- 2,4 (7) Claude Thorlin, *De döda talar på band*
- 2,3 (6) Lars Sjöström/Mats Christoffersson, *På verklighetens tröskel*
- 2,3 (9) Ingvar Laxvik, *Parapsykologin och Bibeln*
- 2,3 (3) Gustav Jahoda, *Fördomar, vidskepelse och övertro*
- 2,2 (10) Astrid Gilmark, *Jag hör*
- 2,1 (8) Astrid Gilmark, *Seanser*
- 2,1 (8) Bertil Peterson, *Parapsykologin och det eviga livet*
- 2 (5) K.O. Schmidt, *Vi lever inte bara en gång*
- 2 (5) Anna Elisabeth Westerlund, *Jag fann liket*
- 1,5 (4) Anna Elisabeth Westerlund, *Bakom fasaden*

hansson, "Resan till ljuset". — Och Per Ragnars antologi "På väg mot en världsbild?" innehåller mycket i ämnet parapsykologi.

Det skall sägas att Roland Adlerberth inte har betygsatt Watson, som han själv översatt, och inte heller Archer och Miller, som ingår i den av honom redigerade serien "marginalböcker" på Larson. Nils-Olof Jacobson har inte satt poäng på sig själv.

Omröstningen skall väl inte betraktas som ett hundra procentigt

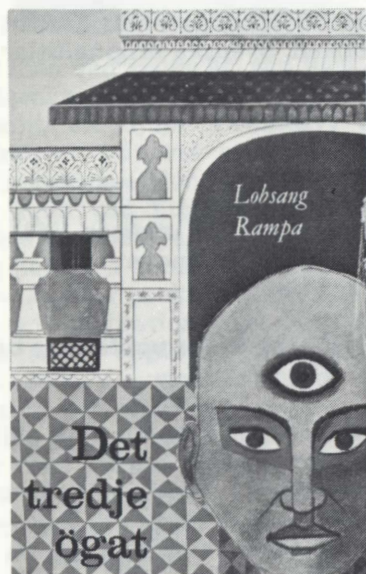
allvarligt företag. Men något "jippo" är den inte heller. Vi hoppas att den bland annat kan tipsa våra läsare om böcker som kan vara värdefulla.

Säkert anser sig flera författare och förlag missförstådda av denna jury. Så också i viss mån Sökarens Förlag, som utgett Denis Lindbohms "Jagets eld". Men det är nu en gång författares — och kanske förläggares — oundvikliga lott att känna att deras böcker inte alltid blir uppfattade — och uppskattade — som de själva önskar.

SM

Bluffen Lobsang Rampa

Återgivet från Svenska Tibetkommitténs Medlemsblad 5, 1975

Det uppdiktade Tibet

Om rampaismen av Agehananda Bharati

En uppenbarligen outsläckt tradition av rena sagor, som läses som heliga sanningar, uppstod i Europa och Amerika strax före sekelskiftet — påhittade av några produktiva författare och vältalare. Ett antal berättelser om otillgängliga mystiker i Tibet och Himalaya tog form i uppdiktade esoteriska skrifter, som stadigt vann spridning tills de kulminerade i Lama Lobsang Rampa, alias mr. Hoskins, fantastiska produktion av bluffar och som inleddes med "Tredje Ögat" och fortsatte med många senare volymer. Jag kallar hela denna förfälskade tradition "Rampaism" efter dess falska fulländare, Rampa-Hoskins, och hans alldeles för många efterföljare i Nordamerika och Europa.

Många förknippar tibetansk buddhism med Lobsang Rampas bok "Tredje Ögat" som innehåller en samling spännande berättelser från Tibet, och som utgivits även i Sverige. Vad de flesta inte vet är att hela denna bok, tillsammans med författarens tio följande böcker i samma ämne, är förfälskningar från början till slut.

Eftersom Tibetkommitténs uppgift bl a är att sprida kunskap om den tibetanska kulturen, anser vi det viktigt att avslöja Lobsang Rampa och visa att hans skrivelser inte har mycket att göra med buddhism i någon form.

En som verkligen är kapabel till detta är Agehananda Bharati, professor i antropologi vid Syracuse University i USA och dessutom redaktör för The Tibet Society Bulletin. Följande artikel (här något förkortad) i denna tidskrifts volym 7 förra året orsakade en storm av protester, men de flesta missförstod Agehanandas syfte: att slå ned på författare som påstår sig ha speciella esoteriska kunskaper i buddhismen och som ofta utger sig för att antingen vara tibetaner eller ha fått kunskaper meddelade från mystiska lamor. Det äkta, allvarliga sökandet efter kunskap var däremot aldrig föremål för Agehanandas kritik.

Denna nedslående samling av delvis välmenande, komplett oinformerade, och som det verkar, oinformerbara tillbedjare framhåller ungefär följande som sin uppfattning: det finns, gömda någonstans i Himalaya, ett mäktigt, mystiskt initierat brödraskap av lamor eller liknande gurus, som inte bara känner till alla mysterier i världen och världen bortom denna, som inte bara införlivar och överträffar buddhismens, hinduismens och kristendomens läror, utan som också behärskar alla de ockulta konsterna — de flyger genom luften med oerhörd hastighet, de löper 60 mil i taget utan paus, de kan uppenbara sig överallt och de är oumbärliga rådgivare till de visa och stora som gömmer de slutliga lämnarna till överlägsen visdom och kontroll. Dessutom känner de till alla sina föregående inkarnationer och kan tala om för vem som helst vilka dennes inkarnationer har varit och kommer att bli. Det geografiska området där dessa supergurus håller hus definieras dimmigt som "Tibet", "Himalaya" och omsluter

ofta Ganges och Indien.

Detta är i yttersta korthet trosbekännelsen från en stor, och tyvärr fortfarande växande, storögd samling som tror på det mystiska Östern. Min kollega professor Hurvitz vid University of British Columbia sade några visa ord apropå dem: "För dessa människor måste Östern vara mystisk, annars har livet ingen mening."

Låt mig nu gå över till all esoterisk lögn praktexempel från senare tid. I mitten av femtiotalet sände mig Secker & Warburg, en ansedd förläggare i England, ett manuskript och önskade mitt utlåtande. Författaren hette Lama Lobsang Rampa, titeln var "Tredje Ögat". Jag var misstänksam innan jag öppnade boken: det "Tredje Ögat" luktade blavatskyism och post-blavatskyism. De första två sidorna övertygade mig om att författaren inte var tibetan, de nästa tio att han aldrig varit varken i Tibet eller Indien och att han inte kände till det minsta om buddhismen av vare sig tibetansk eller någon annan gren.

Snart avslöjade "laman" sig när han reflekterade över en omstörtande episod i sitt uppfunna förflutna och sade "för vi vet att det finns en Gud". En buddhist kan ibland göra många förbryllande uttalanden, och han kan göra många motsägelser, men **detta** uttalande gör han inte. Även om vi skulle kunna försvara uttalandet "det finns gudar (lha)" i den tibetanska och nordindiska buddhismen — som en artighet skulle Buddhas och Bodhisattvas i den högsta diffusa buddhistiska panteon kunna kallas för gudar — så är och förblir uttalandet "det finns en Gud" omöjligt för en buddhist. Lha (deva) är gudar eftersom de europeiska språkens översättningar av "deus" i

kristna sammanhang inte skiljer mellan Gud och gudar. Stort "G" är ett mycket sent försök att råda bot på detta, ty på den tiden de kristna åskådningarna tog form och skrevs ned fanns det bara stora bokstäver i det romerska alfabetet. Det må finnas tusentals gudar i buddhismen, men det finns verkligen inte någon Gud.

Även om Buddha dyrkas som en gud på många sätt så betraktas han inte som en gud, eller som Gud. Betydelsen av ordet "Gud" är skapelse, kontroll, makt, etc., vilket Buddha uppenbarligen inte kan ha eftersom han ingått i mahinirvana och således är utslocknad.

Men detta är bara en av de många vansinniga omöjligheterna i "Tredje Ögat". Varje sida vittnar om författarens totala okunnighet om allt som har att göra med buddhismen såsom den utövas och med buddhismen som ett trossystem i Tibet och på andra håll. Men boken förräder också en slug intuition om vad miljontals vill höra. Munkar och noviser svävar på mystiska vindar på enorma drakar; gyllene bilder i dolda celler representerar betraktarens tidigare inkarnationer; mystisk skallkirurgi som öppnar det tredje ögat; berättelser om farorna av mystisk träning och invigning — i en västlig värld som desperat letar efter det mystiska, där allt är så förfärande öppet för undersökning, där det gudomliga har utesluts eller institutionaliserats.

Jag vet inte hur många av "Tredje Ögats" läsare som verkligen tror på dessa sinnessvaga utläggningar. Men det är en bisak — för även om en läsare säger att han eller hon innerst inne inte tror på dessa saker, men att de tjänar som inspiration, tröst, uppbyggelse o s v, så minskar inte detta det tragiska i situationen, utan tvärtom. Vi kan inte ta lärdom av saker, händelser och personer som vi vet är påhittade. Att lära sig något av en liknelse är en sak, det är moraliskt och intellektuellt i sin ordning. Men berättelserna i "Tredje Ögat" kan inte fungera ens som liknelser, eftersom det inte finns någon moralisk substans i mystisk kirurgi och drakflygning och allt annat som författaren har hittat på.

Vi kan inte heller tillåta ett estetiskt argument: "operationer för att öppna det tredje ögat, de mystiska uppenbarelserna etc, kanske inte är sanna eller moraliskt viktiga, men som berättelser är de underhållande". Om detta vore det enda

skälet till varför folk läser det "Tredje Ögat" skulle vi kunna avfärda hela saken med en axelryckning. Men det är det inte, för till och med när de här historiernas estetiska kvaliteter beröms, så finns baktanken att erhålla esoteriska kunskaper. Men esoteriska kunskaper kan man inte få från esoteriska lögnare.

Inom ett halvår från det jag rapporterat till förläggaren att boken är en förfälskning och inte borde publiceras, hade Secker & Warburg uppenbarligen också frågat tibetologer och sakkunnigt folk, bland dem Hugh Richardson, den siste brittiske och förste indiske diplomatiska representanten i Lhasa, Marco Phallis, den engelske forskaren och resenären, samt Heinrich Harrer, känd från sin bok "Sju år i Tibet". Alla var ense och gav oberoende men identiska utlåtanden: boken är ett falsarium, författaren en bluffmakare. Men försäljare är inte sanningens budbärare utan affärsmän. De tryckte boken trots de negativa utlåtandena då de insåg dess försäljningsmöjligheter. Och de hade rätt. Boken gick ut i sex upplagor i England och såldes i cirka 80 000 exemplar. I tysk översättning såldes 100 000 exemplar och liknande upplagor har sålts på andra europeiska språk.

Mr. Richardson och några andra uppretade forskare började på eget initiativ spåra författaren. Det tog inte lång tid: den tibetanske laman visade sig vara Mr. Hoskins, en irländsk f d rörmokare från Liverpool, som suttit på olika bibliotek i London och läst science fiction, pseudo-orientaliska som utan tvivel innefattade Blavatsky, och däröver kokat ihop denna märkliga bok. Dessa uppgifter publicerades i den brittiska pressen och bokhandlarna varnades för att ha att göra med denna förfälskning.

Hoskins flyttade senare till Toronto och grundlade ett ashram och fick några följeslagare. Han skrev flera följeböcker efter det att "Tredje Ögat" avslöjats.

När jag säger vad jag säger om Lobsang Rampa, och mutatis mutandis om de flesta andra pseudo-asiatiska kulturer i väst, har jag naturligtvis skaffat mig fler fiender än vänner. Folk kan helt enkelt inte förstå att det inte finns någon förskräcklig snöman, att det inte finns något vitt brödraskap någonstans i Himalaya och att folk inte flyger omkring i luften utom i flygplan. Minst av allt kan de inse att de religiösa specialisterna i Tibet är for-

skare, allvarliga teologer och jordnära klosterledare med omfattande politiska kunskaper och med det mått av hänsynslöshet och strategi som verkar vara gemensamt för alla kyrkoledare som också har världslig makt, och detta var självfallet i högsta grad situationen i Tibet innan det kinesiska övertagandet.

Numera finns det omkring 300 institutioner i Nordamerika vilka påstår sig ha en hinduisk, buddhistisk eller, till en mindre del, taoistisk bakgrund. Numeriskt överväger buddhisterna, vilket är naturligt då de innefattar indiska, kinesiska, japanska och tibetanska källor, eller påstådda källor. Men det förringar inte det faktum att buddhismen, hinduismen och österns andra, äkta traditioner framställs förvrängda, och att en bild av Tibet skapas och sprids som inte kan vara annat än skadlig för framtida kontakter mellan den tibetanska kulturen och väst.

Det första problemet är hur de miljoner av sökare efter det mystiska östern kan informeras om buddhismens sanna traditioner och om det sanna Tibet? Svaret är att bibliotek, bokhandlare och förläggare måste lägga manken till för att få ut autentiska verk vid sidan av rampa-smörjan. Tills för tio år sedan fanns det bra verk i dessa ämnen endast för forskare, men så är det inte längre. På engelska finns nu många böcker som inte är svåra att få tag på. Hoffmans "Religions of Tibet", Conzes pocketböcker och för de mer ambitiösa verk av Herbert Guenther, David Snellgrove text och kanske min egen "Tantric Tradition" (om jag nu får göra reklam för mig själv).

För det andra, och det är viktiga, finns det numera i väst flera centra som praktiserar den verkliga, tibetanska buddhismen, och på flera ställen ges även kurser i tibetanska språket. Det som praktiseras i dessa centra är autentisk buddhism och ofta under en tibetansk munks ledning.

Sammanfattningsvis måste vi visa på och framhäva den äkta buddhismen i väst och systematiskt underminera det påhittade. Det kan endast ske genom att jämföra bluffarna med den äkta traditionen. Jag tror inte att torra forskare kan göra detta utan det får de lamor i väst, vilka känner våra språk, göra. För att vi ska kunna få in de äkta lamorna och deras kun-

Forts. på sidan 26

Thorvald Berthelsen tv tillsammans med sina elever i Scheeleskolan, Köping. (Bild: Tommy Thörning.)

UFO på skolschemat

Av Thorvald Berthelsen

I Sökaren nr 7, 1975 nämndes att parapsykologi tagits upp som fritt valt arbete (FVA) på högstadiet i en skola. Bra! tänkte kanske många, nu har det lossnat och kommer i flera skolor. Men man glömde en väsentlig sak: för att ett "udda" ämne skall tas upp i en skola måste det före elevernas provval ha presenterats som FVA i skolan. Vidare måste en kvalificerad person kunna ställa upp som timplärare i det speciella ämnet.

I Köping finns tre högstadieskolor som har FVA. Vi (Köpings UFO-förening) ansåg oss inte ha resurser att presentera ämnet UFO i mer än en skola, och vi valde Scheeleskolan. En allsidig presentation kompletterad med bilder och litteratur lämnades in till elevernas provval. Detta var ju något nytt i svenskt skolväsende, och vi fick möta en hel del negativa attityder i början. Den allsidiga presentationen ignorerades och undanhölls eleverna. I stället satte man bara upp bokstäverna UFO som ämne, utan några förklaringar. Men ryktet spred sig att UFO betydde "flygande tefat"! Nio elever anmälde sig, och UFO som FVA var ett faktum.

Verksamheten startade höstterminen 1975 med en dubbelktion i veckan. De flesta av eleverna hade valt ämnet för att det verkade "spännande", och de hade på förhand bildat sig en uppfattning om vad det rörde sig om, nämligen "små gröna män från Mars"! Första lektionen ägnades åt varför man valt ämnet och åt försök att reda ut begreppen.

Höstterminen har nu gått, och köpingseleverna har ägnat två lektionstimmar i veckan åt "flygande tefat" i Köpings UFO-förenings lokaler vid Borgmästaregatan, fem minuters promenadväg från skolan. Det är inget hårdpluggande, utan syftet är att pojkarna själva skall försöka analysera rapporter om UFO-iakttagelser, liksom de tvärvetenskapliga frågor som dyker upp under arbetet. En kväll arrangerades fyra lektionstimmar och ägnades åt en utflykt där man gjorde astronomiska studier. På en annan lektion besökte man civilförsvarets sambandscentral djupt inne i ett bergum utanför Köping. Under lektionerna förekommer livliga diskussioner, och eleverna har fått en kritisk och seriös syn på UFO-frågan.

Intressant är att beslutsfattarna på Scheeleskolan, vilka tidigare var kallsinniga och främmande inför ämnet UFO, nu helt har ändrat inställning. I december ordnades tex en morgonsamling för 125 entusiastiska åhörare i årskurs sju, då Köpings UFO-förenings nya stillfilm visades. Under hela skoldagen snackades det sedan "tefat" litet varstans inom skolområdet. Resultatet blev att årskurserna åtta och nio, vilka inte fick delta i morgonsamlingen, begärde att få se programmet i januari.

Rektor Uno Jacobsson säger:

— Vi har nu nio elever som läser om "flygande tefat", och alla står kvar på den aktuella listan. Dessutom har ytterligare två elever bett att få avbryta sitt nuvarande FVA och övergå till UFO, och jag har tillmötesgått deras önskemål.

— Dessutom är ämnet ifråga ambitiöst. Vi på skolan försöker skapa självständiga elever med kritiskt tänkande. Därför tar vi gärna ett sådant här ämne. Kan vi här på skolan fånga elevernas intresse för någonting, så är det bara bra, säger en numera mycket positiv rektor.

Döende blad

Vi är en grupp på sex personer i Helsingfors-området, som i ett par års tid har sysslat med sk Kirlian-fotografering. Gruppen kallar sig Epsilon och består av Paul Collander, Torbjörn Gustafsson, Heikki Laine, Raimo Partanen, Mikko Manninen och Ilpo Martikainen. Det finns två undergrupper: den fysikaliska, som undersöker fenomenet som sådant och eventuella fysikaliska tillämpningar, och den biologiska, som söker biologiska tillämpningar.

Den fysikaliska gruppen har bl a konstaterat att vår Kirlian-apparat utsänder ljus av följande våglängder (Angströmenheter).

Ultraviolett	3060 — 3160 Å
Ultraviolett	3250 — 3370 Å
Violett	3850 — 4060 Å
Blått	4650 — 4750 Å

Vid undersökningen har en spektrofotometer använts.

Den biologiska gruppen undersöker för närvarande möjligheten att använda Kirlian-fotografering som alkoholtest.

Våra försök att åstadkomma fantombild på avklippt blad har ännu inte gett godtagbart resultat. Däremot har våra bildserier med döende blad enligt vår mening varit lyckade. Två serier har gjorts, en med björkblad och en med groblad. Björkbladen plockades samtidigt från samma gren och var av ungefär samma storlek. Varje björkblad fotograferades endast en gång. I grobladsserien användes hela tiden samma blad, vilket fotograferades med såväl över- som undersidan mot emulsionen. I både björk- och grobladsserien togs bilderna med 3 timmars mellanrum. Enda skillnaden var att medan det tog grobladet 15 timmar att dö, så behövde björkbladet 21 timmar. Att grobladet dog snabbare kan bero på att det utsattes för flera urladdningar.

Då ett blad dör, får man räkna med åtminstone följande parallellt löpande processer: uttorkning, minskad ledningsförmåga, celledöd, eterkroppens (livgivande mönstrets) frigörelse.

Några fakta om den här publicerade bildserien:

Bilderna är av groblad Plantago Major, tagna med undersidan mot emulsionen. Som film användes kopiepapper Agfa BW1 [2] klippt i fyra delar. Som mörkrumsbelysning hade vi grönul lampa. Kirlian-apparaten är en holländsk Verograph; spänningen 32 KV, exponeringstiden 4 sekunder. Under exponeringen var bladet jordat med en tunn kabel som var fäst vid bladet med en slätfilad sk krokodilklämma.

Kabelns andra ände var fäst vid värmeelement. För att förhindra överslag isoleras en bit av Kirlianapparaten med målartejp vid bladskäftet. För att hålla bladet så slätt som möjligt täcktes det med en glasskiva (10 cm x 15 cm x 0,2 cm) nedtyngd av en tom enliters glasflaska. Bladet plockades 16.7.1975 kl. 9.00. Bilderna togs kl. 9.20, 12.00, 15.00, 18.00, 21.00 och 24.00 av nat.kand. Torbjörn Gustafsson. Grupp bilden av samtliga bilder togs 2.1.1976 av fotograf Raimo Partanen.

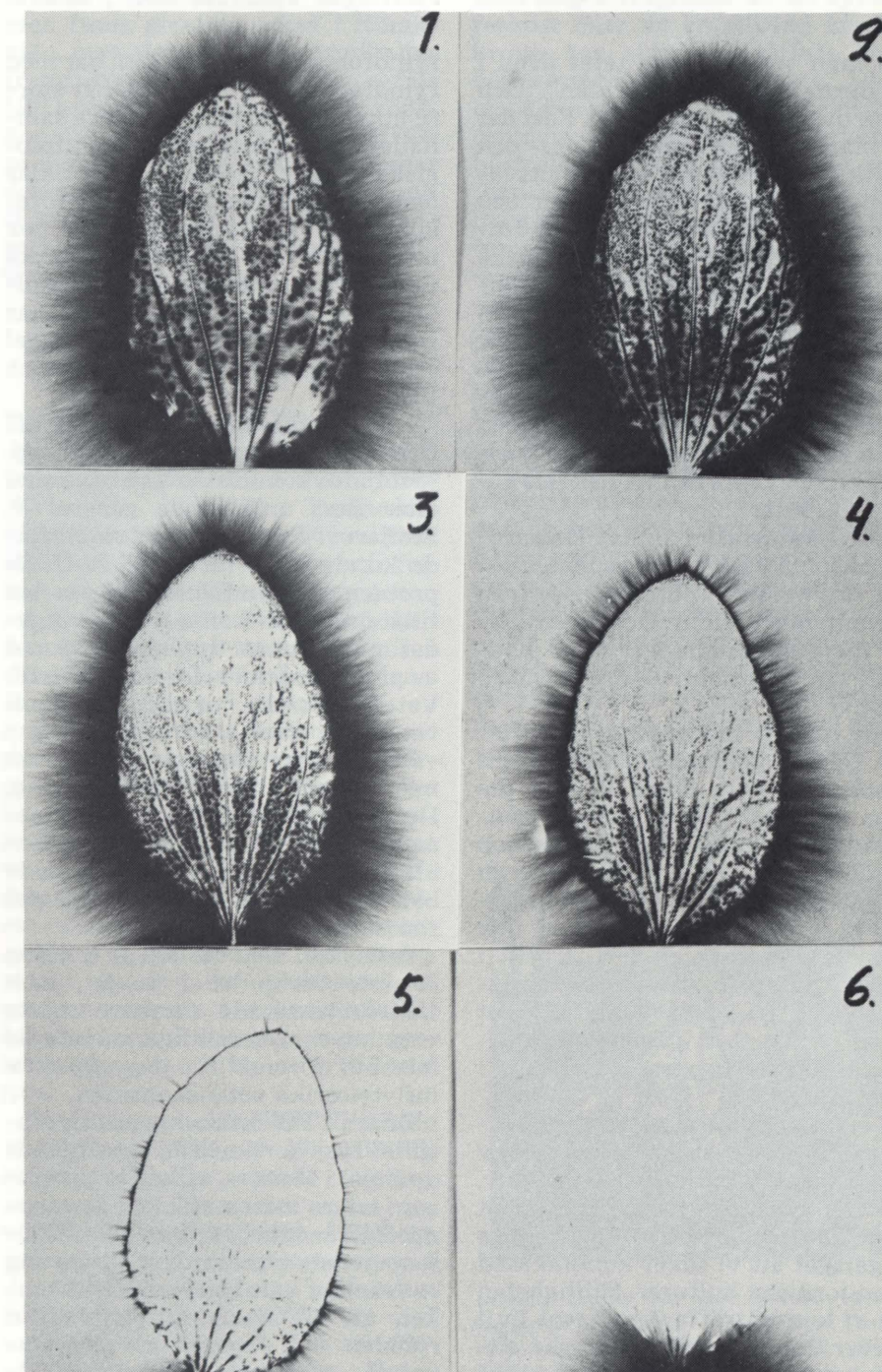
Vår grupp är intresserad av kontakt

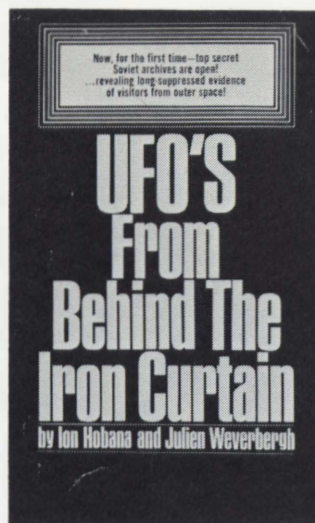
med andra grupper som sysslar med att undersöka Kirlian-fenomenet och dess tillämpningar.

Det skall slutligen, för klarhetens skull, nämnas att de flesta i gruppen ställer sig tvivlande eller negativa till eterkroppsteorin.

Torbjörn Gustafsson
Jussarögränd 3.B.19
SF-00840 Helsingfors 84
Finland

Anm. Kirlian-fotografering har behandlats i Sökaren 1/1974, 4/1974, 6/1974, 7/1974 och 5/1975.

TEFAT bakom järnridån

Jo, man ser flygande tefat även i länderna "bakom järnridån". Och man diskuterar dem också. Fast det är klart att utan organisations- och tryckfrihet finns där ingen motsvarighet till västs UFO-grupper och -tidskrifter. Men åtminstone i Rumänien har det varit en ganska omfattande debatt om UFO-fenomenet i TV, radio, tidningar och tidskrifter. Ett mindre antal böcker i ämnet har utgetts i öststaterna. Antitefataren professor Menzel har tex kommit i rysk översättning, men även några röster som är positiva till UFO-forskning har fått göra sig hörda.

UFO-entusiaster finns i Östeuropa liksom i väst — samt spekulationer om besök av intelligenser från främmande världar. Och företrädare för etablissemanget talar hållfullt om tefatstron — precis som i väst.

En mängd intressanta uppgifter om UFOs i kommunistländer finns i boken "UFO's From Behind the Iron Curtain" (UFOs bakom järnridån) av rumänen Ion Hobana och holländaren Julien Weverbergh (Bantam Books). Författarna skriver i förordet att när deras bok kom ut i Rumänien 1971, tryckt i 32.000 exemplar, slutsåldes upplagan inom några få dagar. Så det finns tydligen ett stort — och otillfredsställt — intresse för UFOs i öststaterna.

I Ryssland har man mycket starkare tro än i väst på existensen av intelligenta utomjordiska varelser, och det syns för ryssar i allmänhet mer än för västerlänningar vara angeläget att vi söker kontakt med utomjordiska kulturer. Möjligheten att vi kan påträffa intelligent liv i universum synes för den ryska allmänheten vara ett huvudsyfte med

rymdforskningen. Allt som har med rymdfart att göra ägnas långt större uppmärksamhet i det ryska samhället än i väst. Ändå hålls "ufologiska" idéer tillbaka. — Artiklar om UFO-problemet har dock förekommit i rysk press. Man har tex informerats om den amerikanska Condonkommitténs negativa resultat. Men även positiva röster har släppts fram, tex professor Zigel samt amerikanerna McDonald och Vallee.

I Sovjet bildades 1967 en icke officiell UFO-undersökningsgrupp, "Stoljarovkommittén", så benämnd efter dess ordförande general P. Stoljarov. Forskare som så önskade kunde ägna sin fritid åt UFO-problemet. Myndigheterna gav sin tillåtelse, men "kommittén" tvingades mycket snart upphöra på grund av protester från vetenskapligt håll. Vetenskapsmän var rädda att rysk vetenskap skulle göra sig löjlig i västerländska kollegers ögon, om man ägnade sig åt UFO-forskning. Det fanns inget UFO-problem, menade man. Alla UFOs kunde förklaras naturligt. Man åberopade bl a amerikanen professor Menzel som en auktoritet.

Att syssla med ufologi på fritiden är inte förbjudet i Sovjet, men UFO-intresserade forskare måste vara mycket försiktiga, så att de inte blir föremål för angrepp från inflytelserika vetenskapsmän.

En till UFO-forskning positivt inställd rysk forskare än nyss nämnde Zigel i Moskva, vilken är professor i högre matematik och astronomi. Han är inte övertygad om UFO-fenomenets utomjordiska ursprung — tvärtom karakteriserar han tanken att UFOs är farkoster från rymden som fantasi och spekulation — men han talar för UFO-

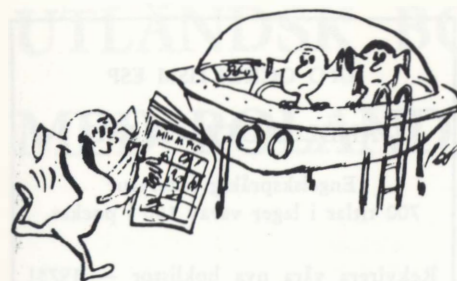
forskning, bl a önskar han att det upprättas en internationell UFO-forskningsorganisation. Flera ryska vetenskapsmän torde tyst instämma med honom. Felix Zigel anser att det ännu inte finns någon vetenskaplig förklaring till UFO-fenomenet. Men han har bl a framkastat tanken att en del UFOs kan vara plasmamoln som bildats i stratosfären av joniserade partiklar.

Bland ryska vetenskapsmän i allmänhet är inställningen till UFO-forskning negativ. Och eftersom etablissemanget bestämmer över medborgarna på ett helt annat sätt än i väst, motverkas all ufologi effektivt. Som skäl för sin ståndpunkt åberopar de makthavande bl a Condonrapporten och dess negativa slutsatser.

UFO-iakttagelser i Ryssland i modern tid började 1946 — vid samma tid som i väst. UFOs i Ryssland liknar UFOs i alla andra länder. Även humanoid- och kontaktfall finns, men föga är känt om dem. UFO-foton existerar också. Iakttagelser tillkännages inte i ryska massmedia annat än mycket sporadiskt, men reaktionerna hos obser-

Skiss av UFO, iakttaget i Kaukasus 1967. Från "UFOs From Behind the Iron Curtain".

Skämtteckning i den rumänska veckotidningen Cutezatorii, vilken varit ett bålverk för tron på UFOs som realiteter. Texten lyder: "Mamma! Pappa! De har skrivit om oss i Cutezatorii!" Från "UFOs Behind the Iron Curtain".

vatörer och allmänhet är desamma som i väst. Det görs lika många observationer där som i andra länder, och den interplanetariska hypotesen kommer in i diskussionerna även där.

Hobana-Weverbergh-boken meddelar också litet om UFO-intresset i Polen, Tjeckoslovakien, Jugoslavien, Bulgarien och Ungern. Det omtalas bl a att professor Allen Hynek från USA, som är av tjeckisk härkomst, 1967 hade en föredragsturné i Tjeckoslovakien och berättade om UFO-problemet. I Tjeckoslovakien bildades 1969 ett litet privat UFO-center, där flera vetenskapsmän deltog. Kanske finns centret fortfarande. Adressen uppges vara UFO Information Center, c/o Mlada Fronta, Panska 8, Prag 1. Men någon rapport därifrån tycks aldrig ha utkommit.

En polsk veckotidning gjorde 1958 UFO-undersökningar i Karpatiska bergen. Resultaten publicerades utan kommentarer eller på ett reserverat sätt. Vid Warszawa-universitetet planerades en UFO-undersökningsgrupp, men negativt inställda forskare blandade sig i saken och menade att det skulle vara en skam för polsk vetenskap att befatta sig med sådant "nonsens". Så idén förverkligades aldrig.

En mycket omskriven iakttagelse i Jugoslavien — fenomenet sågs av hundratusentals människor — har undersökts av en grupp seriöst intresserade men skeptiskt inställda personer. De tillhör en förening bestående av amatörastronomer, studenter och universitetslärare, vilken vanligen sysslar med att popularisera rymdforskning och astronomi. Gruppen förklarade efter en utredning att det rörde sig om en ballong av okänt ursprung. Weverbergh accepterar förklaringen på grund av undersökningsgruppens kapacitet.

Rumänien tycks vara den öststat som har minst restriktioner, när det gäller UFO-intresset — men det intrycket kan möjligen bero på att en av författarna, Ion Hobana, bor i Rumänien så att det landet behandlas med större insides sakkunskap än de andra. Där existerar en "vetenskaplig UFO-cirkel", som utger en månatlig bulletin. Hobana har själv skrivit åtskilliga artiklar i ämnet i rumänsk press, och han har deltagit i TV- och radiodebatter. Vid ett tillfälle blev han efter ett TV-framträdande av en TV-kommentator karakteriserad som en "science fiction-författare som okritiskt gav uttryck åt samma åsikter som tefatskultens överstepräster". Den okritiska negativismen finns givetvis också i Rumänien, men flera vetenskapsmän har framträtt och pläderat för seriös UFO-forskning. Och det har förekommit en rad artiklar om UFO-problemet i rumänska tidningar och tidskrifter — säkerligen långt fler än i seriös svensk press (frånsett våra ufologiska specialtidskrifter).

Tunguska-händelsen 1908

Julien Weverbergh har en mycket ingående redogörelse för den internationellt välkända Tunguska-händelsen i Sibirien den 30 juni 1908. Hundratals bönder, jägare och fiskare såg vid sjutiden på morgonen ett föremål i luften som kom med hög hastighet och utsände ett ljus som var mer bländande än solens. Invånarna i byn Vanovara såg en lysande eldboll vid horisonten, och därefter ett svampformat moln stiga upp. Ett öronbedövande dån hördes — t o m 80 mil från Vanovara. En orkan uppstod, som blåste taket av hus och sprängde fönster-rutor; chockvågor kunde registreras på barografer i London; seismografer i Jena, Irkutsk och andra städer registrerade jordskakningar, och tre nätter i rad kunde folk i London och Paris läsa tidningen om natten utan hjälp av artificiellt ljus.

Den enorma eldbollen förstörde 10 miljoner träd och 20 miljoner kvadratkilometer jord. Vetenskapsmän trodde att det var en meteorit som träffat jorden. 1921 började man söka efter meteoriten i de sibiriska skogarna, men utan framgång. Sedan dess har ett otal expeditioner sänts ut för att försöka lösa Tunguska-gåtan. Mate-

rial från området har analyserats i laboratorier. Tunguskaforskningen har faktiskt blivit en vetenskap för sig. 1969 hade 77 olika författare och grupper lagt fram 77 olika "förklaringar". Det är nu accepterat, skriver Weverbergh, att explosionen orsakades av ett kosmiskt föremål, att explosionen måste ha ägt rum 10 km ovanför jordytan, att det rörde sig om en nukleär eller termokleär utlösning med kraften av en 10 megatons vätebomb samt att både riktning och hastighet hos föremålet ändrades under färdens genom jordens atmosfär.

Några forskare antar att det var ett rymdskepp från en främmande värld som kraschade på jorden. Men några fragment av en rymdfarkost eller av en störtad himlakropp har aldrig påträffats, inte heller någon nedslagsplats. Där emot har man funnit explosionens centrum. Omkring det finns ett oerhört stort område med fällda och förstörda träd som alla pekar i samma riktning. Men i själva centrum finns träd som är döda men står upprätta. Man har gjort jämförelser med atomexplosionerna i Hiroshima och Nagasaki: både i Japan och Sibirien var det ett intensivt ljus-sken och ett svampformat moln. Ifall det nu verkligen var en atomexplosion ovanför jordens yta, då är det naturligt att ingenting kunde påträffas av föremålet som exploderade och att ingen krater eller några spår av en nedslagsplats kunnat upptäckas, eftersom ingen direkt kontakt förekom med jorden. — En naturlig kärnexplosion — eller en artificiell? Radioaktivt kosmiskt stoft? En atomdriven rymdfarkost från en fjärran värld? Från vetenskapligt håll har kommit en

Leonid Kulik var den förste vetenskapsmannen som undersökte Tunguska-mysteriet. Det var 1927. Från "UFOs Behind the Iron Curtain".

rad olika hypoteser och åsikter.

En "officiell" rysk Tunguska-expert, professor Fessenkov, anser att det inte kan ha varit en meteorit, men en komet. Det väldiga ljuskenet skulle ha orsakats av kometens lysande svans. Men inga spår av varken meteorit eller komet har påträffats, och, som sagt, heller ingen nedslagsplats. Islagret, som är 25 meter tjockt, har inte genombrutits på någon punkt. En komet skulle dessutom ha observerats på himlen långt innan den träffade jorden.

Weverbergh avvisar både meteorit- och komethypotesen, och det gör också flera vetenskapsmän.

Fakta är: Omkring 17—18 km från centrum var träd berövade både grenar och löv och hade antänts under explosionen. Det måste ha varit en hetta av tiotals miljoner grader — så intensiv att träd antändes på 15—18 kilometers avstånd. Det har inte varit någon skogsbrand utan en plötslig hetta. Denna måste ha varit en följd av en kärnexplosion, anser Weverbergh, och han har meningsfränder bland vetenskapsmännen, bl a den amerikanske nobelpristagaren Libby, vilken rapporterat om ökad radioaktivitet i nordamerikanska träd 1909; han talar dock, liksom den amerikanske meteoritexperten La Paz, om kosmisk anti-materia (något som ingen sett, men som är en teoretisk möjlighet; när anti-materia kommer i kontakt med materia, sker explosion).

Weverbergh upplyser att det skedde förändringar i jordens gravitationsfält 1908 — liksom vid den amerikanska Bikiniexplosionen. Ett annat fenomen som antyder kärnexplosion är att träd i Tunguskaområdet börjat växa starkare efter händelsen. Detta har konstaterats vid studium av trädens årsringar. Före 1908 var ringarna 0,4—2 mm tjocka — efter 1908 var tjockleken 5—10 mm. Lärkträd och björkar, 40—50 år gamla, som blivit till efter katastrofen, är avsevärt större än normalt, 17—22 meter höga mot normalt 7—8 meter. Den genetiska strukturen hos träden synes alltså ha förändrats 1908, ett fenomen som kan ha orsakats av radioaktivitet. Ja, förändringar av det slaget är typiska för vegetation som utsätts för radioaktiv strålning. Laboratorieundersökningar som gjorts av träd från explosionsområdet, har också visat att de varit utsatta för icke naturlig radioaktivitet!

Weverbergh menar att det knappast kan råda något tvivel om Tunguska-fenomenet: det var ett före-

mål av utomjordiskt ursprung, som styrdes eller fjärrstyrdes intelligent. Varför det exploderade har han ingen mening om, men antyder att det kan ha varit ett vetenskapligt experiment av utomjordiska intelligenser — eller ett kontaktför-sök.

*

Ion Hobanas och Julien Weverberghs bok gör ett vederhäftigt intryck. Hobana är vetenskaplig redaktör för nyhetstidningen Scintea i Bukarest och sekreterare i det rumänska skribent-förbundet (Writer's Union). Weverbergh är författare och förlagsman i Bryssel. Bokens förläggare är Bantam Books, USA.

LÄS SVEN MAGNUSSONS UFO-BOK!

"Boken är trevligt skriven - - - och den ger en god inblick i UFO-problematiken."

Peter Ekström i Bokrevy

"- - - i huvudsak en sammanställning av de artiklar som SM under årens lopp publicerat i Sökaren. Boken griper alltså inte över hela området utan redovisar, som förordet uttrycker det, 'fragment av hela UFO-fältet'. Men det är väl valda fragment — artiklar om Condonrapporten och om Hynek, rader av kontaktfall, humanoider och landningar, och en trevlig utflykt till tokarna i utkanten. Allt dessutom presenterat utifrån SM:s ärligt sökande och definitivt fanatismfria livsuppfattning. En bra tefatsbok."

Roland Adlerberth i Jules Verne Magasinet

"- - - ingen originell bok. Rubrikens hänsyftning på vetenskapen äger också endast delvis giltighet. Men allmänt sett kan nog sägas att Sven Magnussons sammanställning — som är lättläst! — tillhör de allra bästa som presenterats efter Gösta Rehn."

Olle Ohman i UFO-Information

"- - - man kan också skriva sakligt och stilla i detta omdebatterade ämne. Det gör Sven Magnusson i 'Flygande tefat — vad säger vetenskapen?'."

Tord Hall i Svenska Dagbladet

Sven Magnusson:
"FLYGANDE TEFAT"... VAD SÄGER VETENSKAPEN?
Ca-pris 45:— inkl. moms.

I bokhandeln eller direkt från

Zindermans förlag
Box 310, 401 25 Göteborg 1. Tel. 031-13 78 32

UFO OCKULTISM ESP

ANDLIG UTVECKLING

Engelskspråkig litteratur
700 titlar i lager varav 100 i pocket.

Rekvirera våra nya boklistor — 1975!

EDISTA postorderbokhandel
Box 4003, 180 10 ENEBYBERG

Besök gärna vårt lager efter överens-kommelse per tfn 08/758 62 50.

"Flygande
tefat...
vad säger
vetenskapen?"

Zindermans

UTLÄNDSK BOKVANDRING MED ROLAND ADLERBERTH

Robert Charroux, Dänikens läromästare, är i samma goda och fantasieggande form som alltid i **Vergessene Welten** (Econ), god tysk översättning av **Le Livre des Mondes Oubliés**. Och redan förordet vittnar om hur läst och populär han är — där finner han sig föranlåten att ställa upp till den gamla vetenskapens försvar och understryka att han inte sitter inne med den definitiva sanningen utan i stället är en ifrågasättare i Charles Forts efterföljd: "Mina unga vänner och läsare måste förstå att även om det faktiskt finns autentiska bevis för en hel del av mina teser, så är de i huvudsak dock bara intellektuella lekar." Var skeptisk, också mot din egen skepsis, alltså — en god tanke förvisso när det gäller den här sortens litteratur.

Och det Charroux tar upp här är en del egendomliga fornminnen som inte stämmer, Bermudatriangeln, våra högtstående förfäder (ut med aporna), Atlantis och Mu, rymdbesök, sex, initiation och mysterier, delfiner och ett helt stort avsnitt om "Vatikanens hemligheter", där han bl a går i hård närmkamp med den traditionella Jesusbilden. Rikt illustrerad och som vanligt en spännande vandring på gungande grund i vetenskapens utkanter.

Och vill ni ha samma bok i amerikansk pocketupplaga, så heter den där **Forgotten Worlds** (Popular Library, \$ 1:25) och är bara en av de många charrouxar som strömmar ut i enorma upplagor världen över — utom här i Sverige, där vi bara har en enda Charroux, **Le Livre du Mystereux Inconnu**, på svenska **På jakt efter det oförklarliga**.

Solporten i Tiahuanaco får en av sina märkligare tolkningar hittills i Gerhard R. Steinhäusers **Jesus Christ Heir to Astronauts** (Abelard-Schuman, £ 2:75). För både den, de gammalegyptiska templens smala ingångar och diverse andra liknande entréer (tex Matteusevangeliets trånga port) är, hävdar Steinhäuser, nedslag i de tidiga människornas arkitektur och medvetande av att vi en gång i världen haft besök av högtstående rymdisar utifrån. Som utöver rymdskeppen

också hade ett annat och än bättre fortskaffningsmedel, ett slags materieportar där man travar in genom en dörr, upplöses i elementarpartiklar och sedan travar ut genom en annan flera ljusår därifrån. Ett gammalt kärt SF-tema, som här gör sin första entré i den allvarligt menade rymdbesökslitteraturen.

En elegant idé — fast naturligtvis måste man ju också ha en andra port att trava ut genom; det var därför man använde rymdskepp också, som porttransportörer. Men hittills har ju ingen promenerat in genom någon egyptisk tempelport och kommit ut igen på tredje planeten till vänster i Epsilon Boötes system, så teorin är kanske inte helt säker; och Steinhäusers egna argument för den är tyvärr ganska nebulösa.

M. H. J. Th. van der Veers och P. Moermans **Hidden Worlds** (Souvenir Press, £ 2:50) är i jämförelse med Steinhäuser en mäktig försiktig liten tassare, men både intressant och förtroendeingivande just genom sin försiktighet. Och de här båda holländarnas tes är att den kära gamla tidiga högkulturen säkert existerat, men att man inte behöver gripa till rymdfarare för att förklara den.

I stället för de fram en spårlöst försvunnen urhöggkultur, som gick under med en dov duns på ett mycket tidigt stadium, men har ympställen i form av de allra tidigaste kända historiska kulturerna. Förlagd till ett slags Atlantis, men ett som definitivt inte kan ha legat i Atlanten, eftersom de rent geologiska fakta tyder på att det inte har förekommit några större förändringar där under de senaste årmiljonerna. Och eftersom de inte har några säkra data föredrar de att inte tippa var det låg.

Över huvud taget håller de sig gärna ganska nära den legitima vetenskapens odlade marker, gör en vänlig reverens för Däniken & Co som djärva sanningssökare, men anser uppenbarligen att dessa gått för långt. De är tämligen skeptiska mot alla mer himlastormande bevis men för i gengäld in ett nytt argument i diskussionen, en glarea-

nuskarta från 1488 som visar hela Sydamerika som avslutad kontinent — på Piri Reis kartor, som de inte ger mycket för, hänger ju Sydamerika ihop med Antarktis.

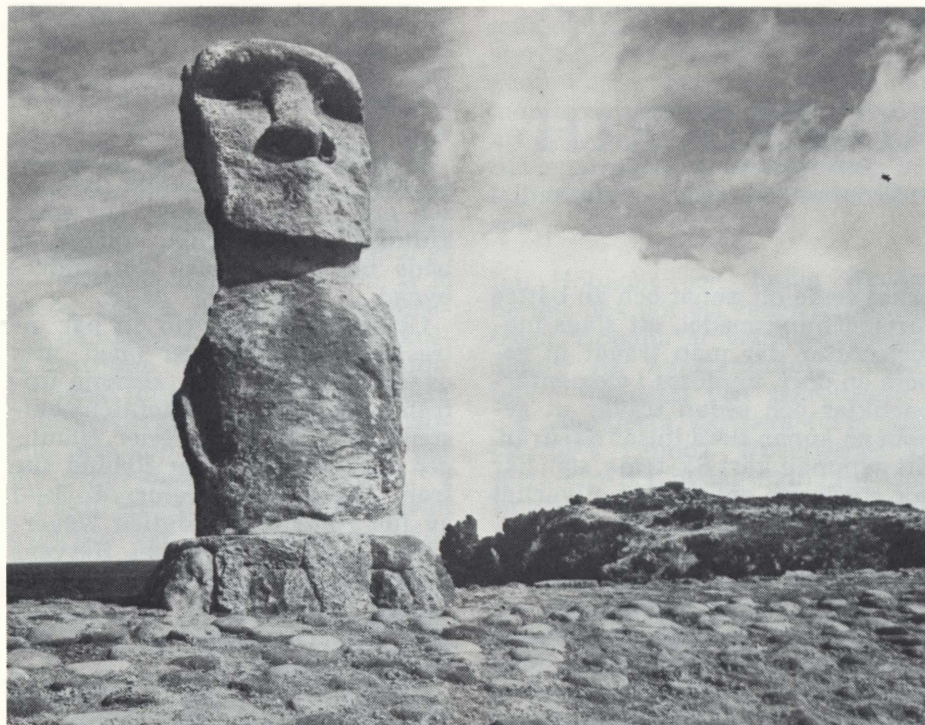
Mycket om det gamla Amerika, en stillsam men intressant bok; tessen om De Gamle som alla våra kulturers ursprungliga upphov är både bestickande och väl underbyggd.

Och därmed över till ett par intressanta UFO-böcker med mer ovanliga teman, båda skrivna utifrån en sansad tro på tefatens existens, men utan svärmerier. Nämligen dels **UFO's From Behind the Iron Curtain** (Souvenir, £ 3:—) av Ion Hobana och Julien Weverbergh, och dels Michael Herveys **UFOs Over the Southern Hemisphere** (Robert Hale, £ 3:50). Där redan titlarna anger vad som gör dem så intressanta.

Lättlästast och mest allmänintressant är tveklöst den förstnämnda. Den pangstartar direkt med det berömda meteorit/rymdskeppsfallet över Steniga Tunguska 1908 och misstänker starkt att det rör sig om det sistnämnda, och fyller sedan cirka två tredjedelar av sidorna med allmänintressant UFO-diskuterande, sett ur östeuropeisk synpunkt — Hobana är en rumänsk SF-författare, och både han och belgaren Weverbergh är väl bevandrade i ämnet. Så här får vi både tefatsfreskerna i det jugoslaviska klostret, ryska kosmonautobservationer av flygande cylindrar, två berömda ryska UFO-fall i närbild och en hel del annat, varav åtskilligt näst intill okänt här i väst. Var efter bokens sista tredjedel ger en lång och delvis illustrerad lista med kortfattade data om UFO-observationer i öst, land för land.

Medan Herveys bok är mäktig matnyttig genom sitt myller av redovisade observationer från Australien och Nya Zeeland, men samtidigt blir tämligen torr just därför att den efter ett par korta inledningskapitel med pro et contra och tefatens historia fylls nästan helt av detta enorma uppradande av observationer, delstat för delstat — sällan har väl så många UFO-vittnen samlats mellan pärmar i en enda bok. Men mer avancerade intresserade bör ändå skaffa denna bok också, just för att den redovisar ett så enormt rikt observationsmaterial.

Cleve Backsters experiment med växttelepati och växters känsloliv och paret Kirlians fotografier av astralkroppen (?), där de bl a arbe-

tat med blad som klippts sönder men ändå visat upp ett ljusmönster i den ursprungliga formen, har ju i hög grad riktat in den gränsvetenskapliga uppmärksamheten mot växtvärlden. Alltså välkomnar man i hög grad Peter Tompkins och Christopher Birds **The Secret Life of Plants** (Harper & Row, \$ 8:95), som ger en samlande översikt över djärva teorier och säregna experiment här, alltifrån Goethe och andra tidiga naturvetare till folk som Backster och paret Kirlian.

De berättar om österrikaren Raul Francé, som i början av seklet hävdade att växterna både rör sig och tänker, men att vi inte märker den saken därför att de lever i en annan tidsskala än vi. Om indiern Jagadis Chandra Bose, som studerade växternas nervsystem och utförde rader av experiment som är lika spännande som Backsters. Om George Lawrences teorier och experiment kring ett slags biologisk strålning, som bildar ett kontaktnät genom rymderna och här på jorden skulle ha ett slags mottagare och sändare inom växtvärlden. Om Findhorngruppen och dess kommunikation med sina växter, om Burr och hans livsfält och om Pierre Barangers märkliga undersökningar, som ger vid handen att växterna rentav kan transmutera grundämnen. Och om enormt mycket annat, som delvis stått att läsa i andra publikationer tidigare, men här samlats i en enda välskriven, fascinerande och direkt spännande bok. Som för övrigt redan finns också på

nordiskt språk, nämligen i en tvådelad upplaga i Thaning & Appels utmärkta Atlantisserie, **Planternes hemmelige liv**.

Och därmed över till tre framstående fjärrskådares biografier, där nummer ett är Rene Noorbergens **Ellen G. White — Prophet of Destiny** (Keats, \$ 6:95), som avhandlar en tydligen mycket berömd amerikansk sierska, död vid 86 års ålder 1916, och mest berömd för att hon i god tid siade om den stora jordbävningen i San Francisco 1906. Vilket förefaller mig som en rätt lättköpt berömmelse, eftersom var och en med litet kunskaper i geologi (fast det hade förstås inte den sjukliga och självlärda Ellen White) bör kunna förutsäga detsamma. Själv förutsäger jag härmed att San Francisco eller Los Angeles kommer att råka ut för en större jordbävning före år 2000, och kräver erkännande som siare om jag får rätt.

Strikt religiöst betingad och med framtidsvisioner om det sista kriget som nära ansluter sig till bibelns. Men utöver allt det religiösa och diverse historisk småpotatis som anförs av den imponerade miss Noorbergen, tycks Ellen White också redan kring sekelskiftet ha ägnat sig åt så intressanta ting som att sia om tobakens farlighet, om dagens miljöproblem, radioaktivitetens faror och andra framsynta ting, så boken är inte ointressant, även om miss Noorbergen gärna kunde ha givit litet mer vetenskaplig dataredovisning och litet mindre all-

mänt beundrande och allmänt religiöst bubbel. För Ellen White måste uppenbarligen ha varit en ganska märklig kvinna.

Norma Lee Browning är kemiskt fri från religion, skriver rakare och snabbare och ger ofta rena deckarthriller i sin biografi över seklets kanske mest berömde fjärrskådare, **The Psychic World of Peter Hurkos** (Muller, £ 2:80). Handlar alltså om berömde holländaren Peter Hurkos (född Pieter Cornelis van der Hurkos), som blev supersynsk när han vid trettio års ålder trillat ner från en stege uppifrån fjärde våningen på ett hus i Haag. Vilket gav honom en psykisk deckarförmåga som placerar Anna Elisabeth Westerland och andra nordiska kändisar i hans bransch på världens längsta efterkälke. Miss Browning smattrar fram en katalog över hurkoska insatser vid mordutredningar och spaningar efter försvunna på olika håll i världen som formligen tar andan ur läsaren, med bl a Sharon Tate-morden och Bostonstryparen som fjädrar i Hurkos hatt. Och tyvärr begår han nästan aldrig något misstag — det svår-trodda med sådana här böcker är att författarna i sin skälvanande iver redovisar bara lyckade fall, trots att det väl inte lär finnas någon parapsykologisk förmåga som fungerar alltid och undantagslöst. När det gäller bostonmördaren har Hurkos visserligen en annan mördare än polisen — men det beror alltså på att polisen har sytt in fel man.

Närporträtt skrivet utifrån en mångårig vänskap — Hurkos har själv bett miss Brownings skriva boken om honom, och hur det än må ligga till med den absoluta sanningshalten i denna psykiska deckare, så är den i vart fall mycket spännande.

Och nummer tre är Bruno Freis **Okkultisten** (Sphinx & Nihil), en ilsken avhyvling av den österrikiske magikern och telepaten Erik Jan Hanussen, som sköts av sina nazistiska vänner efter maktövertagandet, just när han trodde att han skulle gå en glänsande framtid till mötes som nazismens ledande okkultist (trots att han var heljude).

För Frei var Hanussen hundra procentig bluff från början till slut, en fingerfärdig trollkonstnär som svepte sig i lögnaktiga påståenden om sin okulta förmåga. Och kanske har han rätt i sina diatriber, men dels har jag läst en del om Hanussen på andra håll som tyder på att det nog fanns något äkta bakom

bluffen, poserna och penningbegäret (fast, som Frei påpekar, varför förutsåg han då inte sin egen död och smet från sina lömska vänner i tid?) och dels skriver Frei visserligen att vartenda scentrick Hanussen använde är avslöjat, men glömmar samtidigt att redovisa de där avslöjandena och tala om hur Hanussen bar sig åt.

Men står man ut med Norma Lee Brownings beundran kan man ju också stå ut med Freis hätska antipati, och ämnet är intressant och ger också en hel del mellankrigshistoria på kuppen. Vartill kommer att förlaget har ökat på skriften med en översättning av självaste Friedrich Engels **Naturforskningen i andeverlden**, en med härligt gott humör skriven avhyvling av Crookes, Alfred Wallace och andra vetenskapare som vågade riskera sitt anseende på att försöka få igång en vetenskaplig parapsykologisk forskning. Fruktsamt en önskan och orättvis, men strålade rolig — Engels hade en härlig humor.

Och bilderna till den här krönikan stammar från en fascinerande fotobok, där amerikanske stjärnfotografen Fred Picker redovisar sin upplevelse av en av de fläckar på jorden som står alla gränsvetenskapsintresserade hjärtan allra närmast, nämligen Påskön. Pickers **Rapa Nui — Easter Island** (Paddington Press, £ 5:95) är en 136-sidig volym som i korta texter — bland annat en avslutande historisk översikt av Thor Heyerdahl — och massor av bilder redovisar Påskön i dess helhet, med öns natur i vackra foton och diverse invånare i utmärkta karaktärssporträtt.

Men naturligtvis ligger tonvikten

på det som är oss alla så kärt, stengubbarna och petroglyferna, med massor av goda foton, från svepande översikter till närbilder som får gubbarna att framträda som rena personligheterna. Texten är kort men väl sammanfattande, även om den bara hinner skrapa på ytan. Men vetande i ord om Påskön kan man ju samla litet varstans — där emot har jag aldrig sett så många och så bra foton från ön tidigare i någon enda bok före denna.

Avslutningsvis en utmärkt och fetlagd liten pocketbok av Sheila Ostrander och Lynn Schroeder — flickorna bakom den **PSI Psykiska upptäcker bakom järnridån** som kom ut på svenska härom året. Och deras nya **Handbook of psychic discoveries** (Berkleys, \$ 1:75) är förvisso värd samma goda öde den också.

Det är en högst ovanlig bok, den första i sitt slag, som går igenom hela raddan av modern parapsykologisk forskning i öst och i väst, Backster och Kirlian, telepatiförsök och märkliga energiformer (t ex den pyramidenergi som tjekerna använder för att vässa rakblad med), röster från rymden och mycket annat. Men Ostrander och Schroeder nöjer sig inte med att redovisa all denna forskning — deras bok är den första egentliga gör-det-själv-handboken på området, för de ger också uppgifter om experiment man kan göra själv, var man kan få tag på material och handledningar (ur amerikansk synvinkel, givetvis) och diverse annat för den lille hemmaparapsykologen, som är intresserad av att inte bara läsa utan också prova på själv. Minst sagt intressant.

Lucie Lagerbielke

En av våra medarbetare intresserar sig för Lucie Lagerbielkes mystiska upplevelser och anser att dessa förtjänar att bli beaktade på ett helt annat sätt än vad som hittills varit fallet. De av våra läsare som har personliga minnen av Lucie Lagerbielke, anmodas att sända dessa till oss, för vidare befordran till vår forskande vän. Även tidningsklipp är välkomna.

Berätta om Sökaren för Dina vänner!

A. Information om elixiret, den 250-åriga "Haarlemer healing oil".

B. Information och demonstration av professor Lakhovskys MWO-kroppsenenergialstrare mm
Positiva referenser finns.

C. Din personliga BIORYTM uträknas enl. medicinalrådet dr Wilhelm Fliess' metod, byggd på strikt vetenskapliga forskningsrön.

1. Biorytmogram eller pulsationsrytmen.

2. Högsta försäkringsskydd mot den egna mänskliga faktorn.

Ovärderligt för bl a varje bilförare — enl statistiskt underlag.

D. Alltmer populära manastrålände

LAPIS LINGUA

den mexikanska,

tjusigt turkoskimrande

"TUR-smyckestenen"

från Sierra Madres inre — positivt testad och lovordad av framstående psyko-metriker och pendelspecialister — kan erhållas genom undertecknad. Många positiva uttalanden om L.L. finns av lyckliga ägare.

HARALD SCHUBERT

S:t Eriksgatan 109, 113 31 Stockholm
Tel. 08 - 33 19 32

Öppet brev till lektor Sten Rodhe från Ajit das

Stockholm den 29 december 1975

Bäste Lektor Rodhe!

Jag har läst Er artikel om Hare Krsna-rörelsen i Sökaren 10, 1975, och även om detta brev kanske ger ett annorlunda intryck, fann jag stor glädje däri. Det är i stort sett en saklig och opartisk artikel. Jag har dock vissa anmärkningar.

För det första ger artikeln ett intryck av att den lära och de idéer som presenteras av Srila Prabhupada (Hans gudomliga nåd A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada) är hans "egna". Srila Prabhupada hävdar dock med bestämdhet i sina skrifter, att det han lär ut inte är hans egna tolkningar, utan att han bara upprepar vad han hört från sin guru, Srila Bhaktisiddhanta Sarasvati, som också upprepade vad han hört från sin guru. Denna kedja går tillbaka till Krsna, d v s Gud, Själ. Förfarandet kallas parampara, och det är en nödvändig princip för införskaffandet av perfekt kunskap, vilket också framkommer i Bhagavad-gita: "Denna suveräna vetenskap erhöles sålunda genom lärjunge-successionen, och de heliga konungarna lärde sig den på detta sätt. Under tidens lopp bröts dock successionen, och därför tycks vetenskapen ha gått förlorad." (Bg. 4.2) Andlig kunskap kan erhållas enbart från en perfekt auktoritet. Naturligtvis finns det flera sådana lärjunge-successioner. Srila Prabhupada tillhör en som kallas Brahma-Madhva-Gaudiya-sampradaya, vilken presenterar bhaktikulten och ser prema (den rena gudskärleken) som det högsta målet i andligt liv. Det är således en grov anklagelse att hävda att Srila Prabhupada på något sätt skulle ha avvikit från denna lära. Det finns en stor mängd skrifter i detta ämne,

skrivna av Krsna Caitanyas lärjungar m fl. Ni har studerat sanskrit. Jämför gärna dessa skrifter med Srila Prabhupadas översättningar och förklaringar. Jag kan försäkra att Ni inte kommer att finna några avvikelser. Det kan påpekas att lärda pandits i Indien har gjort sådana jämförelser och funnit Srila Prabhupadas skrifter helt auktoritativa. Med utgångspunkt från detta är det också naturligt att Srila Prabhupada förnekar de sk andliga ledare och gurus som presenterar egna tolkningar. Detta tjänar inget annat syfte än att vilseleda de oskyldiga massorna. Att utge sig för att besitta andlig kunskap, utan att ha accepterat en äkta guru fördöms inte bara av Srila Prabhupada, utan även i de vediska skrifterna. "Försök lära dig sanningen genom att vända dig till en andlig mästare. Ställ frågor till honom med ett ödmjukt sinnelag, och tjäna honom. Den självförverkligade själen kan förläna kunskap till dig, ty han har sett sanningen." (Bg. 4.34) Ni skriver också att Srila Prabhupada fördömer andra skolor än den han själv tillhör. Detta är dock felaktigt. I hans böcker framgår klart att han accepterar tex Patanjalis yogasystem och andra i Veda beskrivna system. Men det är klart att det i dag knappast finns någon som riktigt tillämpar Patanjalis yogasystem. De sk yogasällskap som dyker upp överallt i världen, är så gott som utslutande urvattnade former, som inte kan leda till det slutgiltiga målet.

Ni skriver också att Srila Prabhupada inte accepterar att det gudomliga är personligt. Han skriver dock tydligt att Gud är både personlig och personlig, men att den personliga aspekten är den högsta, vilket också bekräftas i Bhagavad-gita, där Krsna säger: "Jag är grunden till den opersonliga Brahman." (Bg.

14.27) Vi finner också följande verser i Bhagavad-gita: "Arjuna frågade: Vilka anses vara mest fulländade — de som vederbörligen är engagerade i Din hän-givna tjänst, eller de som dyrkar den opersonliga Brahman, det omanifesterade? Den Välsignade Herren sade: Den, vars sinne är fixerat på Min personliga gestalt och som ständigt dyrkar Mig med stark och transcendental tro, anser Jag vara den mest fulländade. För dem, vars sinnen är fästa vid den Högstes omanifesterade, opersonliga aspekt, är framåtskridandet mycket besvärligt. Det är mycket svårt att göra framsteg inom denna disciplin för de som är förkroppsligade." (Bg. 12.1,2,5) Den opersonliga aspekten accepteras alltså, men den vägen är mycket svår speciellt i denna tidsålder (Kali-yuga). "I denna Kalis tidsålder finns det ingen annan väg, ingen annan väg, ingen annan väg till befrielse än att sjunga det heliga namnet, sjunga det heliga namnet, sjunga Guds heliga namn." (Brhad-naradiya Purana 38.126) I Srimad Bhagavatam (11.5.32) står det också att i denna tidsålder inkarnerar den Högsta Herren för att sprida sankirtana-rörelsen, d v s sjungandet av Hare Krsna Hare Krsna, Krsna Krsna Hare Hare/Hare Rama Hare Rama, Rama Rama Hare Hare. Detta är alltså inte Srila Prabhupadas egna idéer, utan de är grundade i de auktoritativa skrifterna. Andra skolor och vägar förnekas inte, men de är opraktiska i denna tidsålder. Jesus sade att vi kan döma trädet efter dess frukter. Tusentals människor över hela världen har försakat allt materiellt liv, blivit kvitt alla begär efter sinnens njutning och med entusiasm, hängivenhet och övertygelse engagerat sig i att osjälvviskt tjäna Gud och erfarit en ojämförlig glädje och andlig sällhet genom att

ta del i Sri Krsna Caitanyas sankirtana-rörelse.

Nästa punkt som jag skulle vilja ta upp är frågan om Bhagavad-gitas ålder. Detta är visserligen oviktigt. Det viktigaste är att man följer Bhagavad-gitas instruktioner, sedan spelar det inte så stor roll hur gammal den är. Att lita till den religionsvetenskapliga forskningen då det gäller att fastställa Bhagavad-gitas ålder är dock vanskligt. Mascaro, en mycket känd språkforskare, hävdar att den tillkom omkr. 500 f. Kr., medan den store indologen Glase-napp hävdar att Mahabharata skrevs mellan 300 f. Kr. och 300 e. Kr. och att därför också Bhagavad-gita tillkom under denna period. Vem ska man tro på? Egentligen vet man inom den religionsvetenskapliga forskningen ingenting alls i denna fråga. Det är bara fråga om spekulationer. Genom att spekulera kan vi aldrig finna sanningen, eftersom våra sinnen och vårt intellekt är ofullkomliga. Personligen föredrar jag att gå till en auktoritet i denna fråga; och vem kan vara en bättre auktoritet än den som är ett levande exempel på Bhagavad-gita och som erhållit kunskapen från den perfekta källan, d v s lärjunge-successionen? Jag kan alltså lugnt sluta mig till att Bhagavad-gita skrevs ned för 5000 år sedan. I själva verket är dock kunskapen mycket äldre än så, vilket framgår i Bhagavad-gita. "Den Välsignade Herren sade: Jag undervisade solguden Vivasvan i denna oförgångliga yoga-vetenskap, och Vivasvan undervisade Manu, människosläktets fader, och Manu undervisade i sin tur Ikshvaku." (Bg. 4.1). Med lite kunskap om Vivasvans och Manus ålder kan vi dra slutsatsen att Bhagavad-gitas kunskap förmedlades av Krsna för åtminstone 120 miljoner år sedan; och vilken religionsforskare skulle kunna bekräfta eller förneka det?

Det mest förvånande i Er artikel anser jag dock vara sammanfattningen. Ni frågar Er hur Hare Krsna-rörelsen kan dra till sig så många västerlänningar, också svenskar, då det mesta som den har att säga är fullkomligt främmande för vår tradition. Om man söker den absoluta sanningen, kan man dock inte vara bunden vid en viss tradition. Man måste lämna den illusoriska begreppsvärlden, som orsakas av att man identifierar sig med den materiella kroppen. Vi tillhör inte någon viss tradition eller religion; vi är varken västerlänningar eller österlänningar. Vi är alla Guds tjänare. Att tänka annorlunda är sektarism och separatism. Vi har inte bytt ut Kristus mot Krsna. Kristus är Guds, d v s Krsnas, Allahs eller Jehovas, son, och han lärde inget annat än bhakti. Vi måste gå bortom religionens gränser. Gud är varken hindu, muselman eller

kristen. Krsna säger i Bhagavad-gita: "Ge upp alla former av religion, och överlämna dig helt enkelt åt Mig." (Bg. 18.66) Jag antar att Ni inte kritiserar eller kommenterar Jesu beteende då han vände sig mot de skriftlärd och det då konventionella samhället.

Vad kastväsendet beträffar, så är det skapat av Gud. Han säger i Bhagavad-gita: "Enligt den materiella naturens tre kvaliteter och det arbete som tillskrivits dem, skapade Jag människosamhällets fyra avdelningar. (Bg. 4.13) Dessa kaster finns alltså inom alla samhällen. För att ett samhälle ska kunna fungera måste där finnas lärare och administratörer. Det måste också finnas näringsidkare och kroppsarbetare. Även i ett kommunistiskt samhälle förekommer denna indelning. Den går inte att avskaffa. Om vi vill att samhället ska fungera harmoniskt, måste vi acceptera Guds auktoritet. Statsöverhuvudet måste vara en gudsförverkligad själ, som är fullkomlig och som har förmåga att leda samhället så att alla blir lyckliga. Den moderna demokratin fungerar på ett sådant sätt att den okunniga massan väljer en okunnig ledare, och resultatet är kaos, osämja, korruption, skenhelighet, m m. Naturligtvis är vi inte intresserade av en dialog med ett sådant samhälle. Vad skulle vi kunna lära av det? Vi har ett perfekt alternativ. De som söker fullkomlighet kan komma till oss. Även den mest kritiske iakttagare måste hos Srila Prabhupada och hans lärjungar finna en övertygelse och andlig inspiration svår att finna någon annanstans. Skulle man inte kunna tänka sig att Srila Prabhupada är en fullkomlig mästare?

Ni skriver att vi "okritiskt ansluter oss till en mycket speciell form av hinduism". För det första är det inte fråga om hinduism. Bhakti går bortom religionens gränser. Det är vår verkliga natur att älska och tjäna Gud, och det ger den högsta tillfredsställelsen och kunskapen. "Till de som är ständigt hän-givna och dyrkar Mig i kärlek, ger Jag insikten genom vilken de kan komma till Mig." (Bg. 10.10) För det andra är vi inte okritiska. Vi accepterar inget i blindo. Blint accepterande fördöms, liksom blint förnekande. Krsna säger i Bhagavad-gita: "Jag har sålunda förklarat för dig den mest konfidentiella av all kunskap. Överväg detta noga, och gör sedan vad du önskar." (Bg. 18.63) I stället är medlemmarna i Hare Krsna-rörelsen ytterst kritiska, och det är av den anledningen som de ansluter sig till denna rörelse, där man verkligen lever som man lär, vilket är något som man har svårt att finna någon annanstans.

Med vänliga hälsningar
Ajit das

Måndagsgruppen

Måndagar kl 20.00 anordnar Måndagsgruppen föredrag i sal 13, Medborgarhuset, Stockholm. Måndagsgruppen fyller förresten 25 år i september 1976, och jubileet sammanfaller med det 1 000:e föredraget.

Program:

- 22/3 Fil. kand. Aurel Schiller: Döden tänkte jag mig så... Bilduppfattningar från skilda kulturer. Föredraget illustreras.
- 29/3 Ing. Sigge Westerlund, Martinusrörelsen: Mänsklig utveckling från nationalstater till jordens F.N.
- 5/4 Civiling. Åke Mälhammar: Logik och intuition i nuvarande kaos.
- 12/4 Pastor Bjarne Edberg, Kristet Samfund: Golgathamysteriet.
- 26/4 Docent Björn Sjövall, Uppsala: Psykologisk nyorientering. Vågar Du vara Dig själv?
- 3/5 Med.lic. Jan-Axel Nordlund: Antroposofisk medicin i teori och praktik.
- 10/5 Docent Björn Sjövall, Uppsala: Psykologisk nyorientering. Gå Din egen väg!
- 17/5 Forskningsing. Ivan Troëng: Ljus över Atlantisgåtan.

Ek

Vid ett tillfälle, när han blev tillfrågad om någon någonsin hade överträffat metoden som han undervisar i, lär Maharishi Mahesh Yogi ha svarat: "Endast en person som jag vet. Han har nått det sanna Guds-riket. Han är den där amerikanen som skrev TIGERNS TAND."

Ur IN MY SOUL I AM FREE

av Brad Steiger

Pris kr 10:— + porto

Paul Twitchell har i sin bok TIGERNS TAND på ett fascinerande sätt berättat om sin färd genom de andliga världarna.

Pris kr 20:— + porto

SAMTAL MED MÄSTAREN

av Paul Twitchell

sju stencilerade häften

Pris kr 35:— + porto

ECKANKAR I SKANDINAVIEN

Fack

104 32 Stockholm

Lobsang Rampa

Forts.

skaper måste Lobsang Rampa ut. Ifall han har lärt sig nya krafter sedan han övergav sina rörmokarverktyg kan han naturligtvis med all rätt praktisera som präst, eller till och med som meditationslärare — men inte tibetansk meditation. Jag har aldrig förstått varför Hoskins måste vara tibetan (vilket han inte är) om han nu verkligen har något viktigt att lära oss.

LITTERATUR:

På svenska finns endast sparsam litteratur om den tibetanska buddhismen:

- **Rechung:** Milarepa, Tibets store yogi (30.75)
- Tucci:** Tibet, lamornas land (kap. Religion). Sthlm 1967
- **Dalai Lama:** Mitt land och mitt folk (kap. Den tibetanska buddhismen i grunddrag) (35.00)
- **Schmid:** Buddhas vägar (14.00)
- Litteraturen på engelska är betydligt rikhaltigare, här ett urval:
- **Trungpa:** Meditation in Action (12.50)
- **Garuda III:** Dharmas without Blame (13.00)
- **Dalai Lama:** The Key to the Madhyamika (4.00)
- **Dalai Lama:** Short Essays on

Buddhist Thought and Practice (4.00)

■ **Dalai Lama:** An Introduction to Buddhism (4.00)

Dalai Lama: The Buddhism of Tibet and the Key to the Middle Way. London 1975.

Dalai Lama: The Opening of the Wisdom-Eye. The Theosophical Publishing House, Wheaton, Ill. 1966.

Hoffman: The Religions of Tibet. London 1961.

Böcker märkta med ■ kan köpas direkt av Tibetkommittén till inom parentes angivet pris plus porto.

Adress: Svenska Tibetkommittén, Box 1012, 221 04 Lund 1. Postgiro: 63 61 83-6.

FÖDELSEHOROSKOP OCH SPÅDOMAR

Sänd in uppgift om födelsedatum, klockslag samt plats för födelsen, om horoskop önskas.

Pris 40:—

Önskas spådom, så ring mellan kl. 17.00—19.00 (alla vardagar i veckan).

KENT SKOGLUND
VALLVÄGEN 11a
824 00 HUDIKSVALL
Tel. 0650/144 55

Gåvor

Hildur Högberg, Forshaga, 15:—; R. Brandhammar, Bandhagen, 10:—; Evert Sandström, Tranemo, 55:—; Ture Mickelsson, Helsingborg, 5:—; Frida Lindkvist, Solna, 5:—; Greta Fischer, Rönninge, 5:—; Henrik Elofsson, Broaryd, 5:—; Elna Andersson, Tibro, 5:—; Bertil Johansson, Stockholm, 5:—; Sylvi Strömsten, Angered, 10:—; Olle Hedlund, Lindesberg, 55:—; Sven-Olof Hansson, Göteborg, 5:—; Rune Egertz, Kalmar, 5:—; Inge Gustavsson, Lilla Edet, 100:—; Chr. Eggers, Köpenhamn, 5:—; Holger E-son Rosell, Lindome, 5:—; Sven Wikström, Huddinge, 5:—; Birger Jonsson, Tollarp, 5:—; Ulf Tullberg, Saltsjö-Boo, 5:—; Solveig Tjäderqvist, Farsta, 5:—; Erik Henriksson, Falun, 55:—; Anders Stenbom, Stockholm, 5:—; Johnny Vighagen, Ängelholm, 5:—; Gördis Jönsson, Malmö, 55:—; Frank Gjakaj, Gränna, 25:—; Ingrid Dunkler, Malmö, 21:—; Eva Gustavsson, Göteborg, 5:—; Eva Andersson, Trollhättan, 5:—; Sten Rehn, Malmö, 5:—; Kurt Ericsson, Malmö 55:—; Greger Lindell, Göteborg, 5:—; Tora Norling, Vällingby, 5:—. Summa kronor 561:—.

Hjärtligt tack! Red.

DET MÄNSKLIGA SINNET ... NÄR ALLT ANNAT SLÅR FEL LÄS ANVISNINGARNA

"Dianetiken... var som en blyxt från klar himmel. Människan hackade och sågade, elchockade och injicerade, lärde ut och moraliserade, dömde och hängde, samt satte folk i fängelse med stor entusiasm, utan att ha något som helst hum om vad som var orsaken till att människor gjorde som de gjorde, eller vad som var orsaken till att människan var sjuk eller frisk.

Svaret på detta, och den punkt där man börjar, var och är fortfarande Dianetiken"
L. Ron Hubbard

PRIS 60 KR
KÖP, LÄS och ANVÄND
DENNA BOK
Blir mer dig själv —
uppnå större förståelse
BESTÄLL IDAG!
SCIENTOLOGIKYRKAN
I SVERIGE,
STOCKHOLMS-
FÖRSAMLINGEN
Kammakargatan 46
111 60 Stockholm
Tel. 20 19 55

Copyright © 1975
av L. Ron Hubbard
EFTERTRYCK FÖRBJUDES
Scientology är en tillämplig
religiös filosofi

Skicka mig ex av boken DIANETIK: DEN MODERNA VETENSKAPEN OM MENTAL HÄLSA av L. Ron Hubbard

Jag betalar med check ☐
Jag betalar per postförskott ☐
Jag betalar per postgiro nr 50 09 41-0 ☐

Namn

Adress

Postadress Tel

Alla beställningar levereras inom 24 timmar
Scientologykyrkan i Sverige, Stockholmsförsamlingen
Kammakargatan 46, 111 60 Stockholm. Tel. 08/20 19 55

LIVET FORTSÄTTER EFTER DÖDEN!

Spiritualismen ger bevis.

Begär vår boklista med senaste nyheter!

Bokförlaget Excelsior AB
Box 5314, 102 46 Stockholm 5

ROSENKREUZARNES VÄRLDSÄSKÄDNING

eller Mystisk Kristendomslära
av Max Heindel

belyser de kosmiska såväl som de
personliga levnadslagarna.

Kr 49:— plus porto

THE ROSICRUCIAN FELLOWSHIP

svenska sektionen

Box 40261, 103 44 Stockholm 40

ÖVERSÄTTNINGAR

m. tryckfärdig utskrift
för offsettryck

SKÖNLITT., SPEC. "NEW AGE"

Engelska — Amerikanska — Tyska
— Franska — Danska — Norska

P.A. OCH MAY ATTERBOM

Box 206
434 01 Kungsbacka
Tel. 0300 - 240 42

MUSIK FÖR AVSLAPPNING OCH MEDITATION Kosmiska fantasier nr 1

Kompositör och pianospel: Jan Sandell.

Härmed beställes st. LP-skivor kosmiska fantasier à 25:— sv. kr. per st. (moms inräknat).

Att sändas per postförskott, FRAKTFRITT vid order av 3 st.

Till **KOSMOS**
Box 9315
541 03 Skövde 3, Sverige
(v. g. skriv tydligt)

Namn:

Adress:

Kosmobiologiska Institutet
Carl Lidman, 35 års erfarenhet
tar emot elever i astrologi
och kosmobiologi

Frimärksvägen 33
122 47 Enskede

FÅ DERES HOROSKOP

stillet og tilsendt for 35 svenske kr.
Send fødselsdato, klokkeslet og fødested til

Peter Sørensen

Havrevej 12, DK-2700 Brønshøj,
Danmark

BUDDHISTISK LITTERATUR

Everyman's Ethics

Fyra av Buddhas tal i engelsk översättning av Narada Maha Thera.

32 sidor, 5:—

Buddhistisk meditation

av Francis Story

32 sidor, ca 7:—

Buddhismen i ett nötskal

av Narada Maha Thera

80 sidor, ca 15:—

Kan beställas från

BUDDHASANAFÖRLAGET

Box 5158, 102 44 Stockholm

De svenskspråkiga titlarna finns även i bokhandeln.

VATTUMANNEN

Bokhandel och
postorder

NY KATALOG 1975

med nya titlar från
USA och England.

Order: tel. 08/10 69 15

Affär i Strindbergs Blå Tornet
Drottninggatan 83, Stockholm

Meditation, yoga, astrologi, massage,
akupunktur, makrobiotik, flygande te-
fat, skivor, affischer, rökelse.

Nu bättre och snabbare leveranser.

VATTUMANNEN

Box 45096

104 30 Stockholm

Kontakt

Ett varmt tack till er, som svarat på min kontaktannons. Tyvärr har jag inte haft möjlighet att skriva till er alla.

"Med öppna sinnen"

Något äldre, ensamstående gladlynt flicka med mjukhet och värme önskar kontakt med trevlig, harmonisk man, ålder och utseende har ingen betydelse. Mina intressen är naturen, sång, musik samt allt som ger tillvaron en djupare mening.

Svar till "En liten sökare",
Sökaren f.v.b.

Gutt (kille) 20 år söker kontakt med jente (flicka) som har andre interesser enn dans og sport. Hun må ha personlighet, eller i det minste føle at hun har. Mine interesser er: litteratur (fra Platon til Max Stirner og Agatha Christie) og alt betydningsfullt — filosofi, (para)-psykologi, ernæring osv. Send foto! Alle får svar.

Svar till "Norsk gutt", Sökaren f v b

Söker kontakt med människor i Stockholmstrakten, gärna ungdomar. Är själv en kille på 21 år, som har en del psykologiska problem, intresserad av alternativa terapiformer, bl a primalterapi. Kanske kan vi hjälpa varandra att våga känna oss själva, kanske kan vi starta ett kollektiv tillsammans. Är även intresserad av Martinus kosmologi, parapsykologi m m.

Svar till "Vegetarian", Sökaren f v b

Jag, en 60-årig o-skild men fri man, tror trots allt att det finns en Amason på min våglängd. Låt oss komma till resonans i känslan av något enkelt — enklare: människan i skenet av det ursprungliga ljuset i det materiella. Kanske en fiktion, kanske — och just därför. Även fiktion bär frukt. Svara — gärna under signatur om Du så vill — Du som känner för min hälsning.

Svar till "Transfer", Sökaren f v b

Pojke, 28 år, bosatt i Göteborg, söker kontakt med en snäll, förstående och vacker flicka.

Svar till "I fablernas värld",
Sökaren f v b

Pris för kontaktannonser: 20 öre per ord + 2:— i eftersändningsavgift, dock tillsammans minst 7:—. Moms. inräknad.

Forth Way School

Those interested in
Gurdjieff's method may
apply now for a summer
course. For more infor-
mation write to

BIO-SYNERGETICA
PL 52
660 82 Frykäsen

BOKRECENSIONER

En pilgrim i Tibet

Lama Anagarika Govinda är välkänd av alla som intresserar sig för Tibet. Hans böcker är på en gång vetenskap, vittnesbörd och reseskildring. Det är glädjande att Berghs förlag nu gett ut Govindas "*De vita molnens väg — En buddhistisk pilgrims upplevelser i Tibet*" på svenska — i utmärkt översättning av Sune Karlsson (pris 41:—).

Govindas väg till Tibet tillhör knappast de vanligare. Han föddes i början av seklet i Sydamerika. Modern var bolivianska, fadern tysk gruvingenjör. Som ung gjorde han på eget bevåg en jämförande religionsstudie som på intellektuell väg ledde honom till buddhismen. I hopp om att finna de renaste traditionerna inom theravada-buddhismen reste han till Ceylon, där han förmodligen stannat som munk, om han inte av en tillfällighet råkat hamna i Darjeeling i Himalaya. Här fick han en uppenbarelse av den tibetanska buddhismen som frikopplade honom från hans tidigare beroende av religiösa regler och rutiner. Det var den tibetanska livstillvärdheten, en intuitiv upplevelse av en rörlig, oberoende religiös verklighet, som fick honom att lämna Ceylon och bli tibetansk buddhistmunk.

Den berömda reinkarnationslaman Tomo Geshé blev hans guru. Förhållandet till honom, den mystiska relationen mellan *guru* och *chela* (djupare än bara ett lärare-elev-förhållande) går genom boken och genom Govindas liv som en livgivande och vägledande ström. I Santiniketan (Tagores universitet i Bengalen) mötte Govinda Li Gotami, en kvinnlig fotograf från England som studerat indisk konst i tolv år. Tillsammans företar de den tibetanska pilgrimsfärd som utgör huvudinnehållet i *De vita molnens väg*.

Govinda undervisar klart och logiskt, han är pedagogisk och uttömmande — ändå hela tiden lågmäld och personlig. Han har den troendes ödmjukhet men samtidigt en ifrågasättande öppenhet, som är raka motsatsen till den slaviska underkastelse eller de sensationella överdrifter som ofta förekommer i Tibet-litteraturen.

Det är både som författare och guru han övertygar. Det finns i hans bok en kommunikation — en förmedling av erfarenheter på flera olika plan, ibland ordlöst och mellan raderna — som inte kan lämna läsaren oberörd. Han ger inte bara den kunskapsmässiga, utan

också något av den känslomässiga insikt som är nödvändig för "förståelse".

Det finns inte möjlighet att gå närmare in på de många beskrivningar och analyser som görs. Det gäller tex återfödelsen (där Govinda relaterar flera fall av prenatalt minne som exempel på "inriktad medvetenhet" och reinkarnation), telepati, *lung-gom* (s.k. trance-löpning) eller *tummo* (värmealstring genom meditation). För att inte tala om den genomgående skildringen av den tibetanska buddhismens grunder och egendomliga yttringar eller belysande glimtar ur Tibets kultur- och konsthistoria. Men vad som gör boken så levande är författarens personliga attityd. Hans redovisning av sina egna reaktioner inför verkligheten och det som finns bakom den, inför oförklarliga händelser eller helt enkelt inför synen av ett landskap — det ger boken ytterligare en värdefull dimension. Ibland kan hans språk bli litterärt mästertligt, som tex i den bildmässigt och känslomässigt starka skildringen av den första anblicken av Tibet efter den svåra pas-sagen över Himalaya.

De 383 lättlästa textsidorna i *De vita molnens väg* kompletteras fint av 32 fotografier, teckningar och reproduktioner — bilder som är minst lika unika som Govindas storartade berättelse.

Tomas Löfström

Kristen mystik

En nyutkommen bok av domkyrkoka-planen Martin Lönnebo i Uppsala vittnar om våra lutherska teologers nyvaknade intresse för fenomenet mystik. Boken heter *Religionens fem språk* (pris 74:10) och är utgiven av Verbum 1975. Lönnebo indelar de uttrycksformer religionen tar sig i vad han kallar "erfarenhetens, handlingens, kultens och lärans språk". Tillsammans utgör dessa ett "enhetens språk". Det får till konsekvens att inget av språken kan uteslutas utan att helhetsbilden av religion förlo-ras. Däremot kanske något "språk" kan betonas starkare eller svagare än de andra i en viss tid, hos en enskild person eller grupp. I vår tid tycks tex tonvikten ligga på erfarenheten medan tex läran är starkt underordnad. I Lönnebos bok är det också erfarenhetens språk som får det största utrymmet, och då är det naturligtvis huvudsakligen den kristna mystiken som behandlas. I luthersk tradition har ju mystiken inte spelat någon betydande roll genom tiderna. Därför är det två moderna mystiker — svenskarna Hjalmar Ekström och Dag Hammarskjöld — som får representera lutherdomen. Inom katolsk och österländsk ortodox tradition har däremot mystiken haft en helt annan betydelse. Det framgår också i bokens avsnitt om tex Johannes av Korset eller den ortodoxa Jesusbönen att man i dessa traditioner har en mycket djup insikt i de själsliga processer och utvecklingsstadier människan genomgår på sin frälsningsväg, medan däremot vår lutherska tradition är helt utblottad på sådan självavårdande erfarenhet.

Lönnebo gör i avsnittet om erfarenhetens språk avslutningsvis en jämförelse mellan kristen och utomkristen mystik. Och här får man en verkligt intressant bild av en modern kristen teologs inställning till utomkristna religioner i deras allra högsta former — i deras mystik. Författaren utgår från att det finns en klar skillnad dels mellan den religiösa människan och den profana, dels mellan den religiösa människan och den kristna. Det är tveksamt om man kan dra sådana gränser mellan profant, religiöst och kristet. Enligt min mening är kristendomen bara en särart av religion, dvs den är uppbyggd efter en för alla religioner gemensam grundstruktur. Det som skiljer religionerna åt är historiska inslag som ger var och en dess egenart. Även om den bhakti-fromme eller sufien eller hinduen inte använder de kristna begreppen "synd" och "nåd" så har han täckning för begreppen i sina andliga erfarenheter och har oftast egna termer därför.

Och när den "profana" människan strävar efter sinneslugn och helhet har hon i grund och botten samma strävan som den religiösa — och metoderna, vägarna, för att nå målet är ofta desamma även om terminologin inte är religiös utan snarare hämtad från psykologin eller psykoterapin.

Profant, religiöst och kristet tycks alltså innerst inne följa en gemensam struktur som bara kan skönjas genom att man frigör sig från utanverken — de historiska inslagen och terminologin. När därför Lönnebo hävdar kristendomens överlägsenhet över alla andra religioner genom att den har Kristus, försoningen på korset och uppenbarelser i bibeln, så tror jag han har fel. Det är beklagligt att kristendomen all-

tid måste tas till måttstock för främmande religioner och att den då alltid övervärderas. Tvärtom tror jag att det vore värdefullt om kristendomen kunde inordna sig i ett universellt religiöst mönster istället för att som nu ständigt sker — särarten betonas. Det ger den utanförstående ett starkt intryck av provinsialism och partikularism. I det kristna lägret borde man dessutom i högre grad vända sig till de profana vetenskaperna och tex fråga sig vad det finns för likheter mellan den kristnes frälsningsväg och psykoterapins väg till psykisk hälsa.

Har man dessa problemställningar klara för sig och en viss distans till kristen teologi så är Lönnebos bok ändå en mycket värdefull läsning för den som vill veta mera om den kristna mystiken. För den mot österländsk mystik inriktade måste det förvåna att kunna läsa om den rika mystiska tradition vi faktiskt har i västerlandet, även om den ofta fördunklats och förvanskats genom kyrklig dogmatism och inkvisition.

Björn Sahlin

Grafologi

"Icke hela karaktären, icke alla karaktärer, men mycket hos många och en smula blott hos några låter sig utläsas enbart ur handstilen." Dessa ord av 1700-talsläkaren Lavater erinrar Gustaf Lundgren om i sin bok *Grafologi. Vad handstilen berättar om människan*, som nu har kommit i en femte och reviderad upplaga (Natur och Kultur, 1976, 252 sidor, ca 65:—). "Ord att tänka på också för vissa nutida entusiaster med benägenhet att överdriva grafologens räckvidd" skriver han vidare (sid. 14). Tack vare Gustaf Lundgrens egen samsade och måttfulla inställning är det ett nöje att läsa boken. Han kan sitt ämne och har lyckats att förmedla sin kunskap enkelt och välformulerat.

Efter ett intressant kapitel om grafologins historia följer en systematisk genomgång av olika egenskaper hos handstilar och vad de motsvaras av för personlighet. Den delen omfattar ungefär halva boken. Den senare hälften, som är av mer skiftande kvalitet, innehåller ett kort försök till förklaring av handstilens symbolik, ett antal grafologiska "fallbeskrivningar", en jämförelse med vissa psykologiska teckningstest samt en lång genomgång av möjliga användningsområden för grafologin.

Den del som handlar om betydelsen hos olika egenskaper hos handstilen är förmodligen det mest intressanta för en oinitierad läsare. Lundgren går igenom ca 20 egenskaper hos en handstil: lutning, storlek, rytm, bindningar, utsmäckningar osv. Hans tolkningar ger

som regel den behagliga reaktionen: "det stämmer precis", när man jämför med ens egen och goda vänners handstilar. Måhända underlättas den reaktionen av "de grafologiska tecknens dubbeltydighet". Samma tecken kan som regel ha både en "positiv" och en "negativ" innebörd. Exempelvis kan en vid stil betyda antingen rörlighet, strävsamhet, målmedvetenhet (bla) eller otålighet, flyktighet, brist på grundlighet (bla) (sid. 47). Detta kan möjligen leda till vissa problem vid en vetenskaplig testning, men å andra sidan ger de grafologiska tecknens dubbeltydighet hela boken en livsfilosofisk dimension som ger den ett värde oberoende av dess grafologiska innehåll. Som en röd tråd genom boken går nämligen innehållet i ett citat av Goethe: "Av naturen äger vi inga fel som inte skulle kunna utvecklas till dygder och inga dygder som inte skulle kunna urarta till fel" (sid. 31).

Det filosofiskt fängslande innehållet tycks vid ett tillfälle till och med ha förlämnat de för övrigt vigilanta korrekturläsarna till följande två (!) lämpliga tryckfel "Intresset för de enskilda kan skymma blicken för de stoa sammanhangen." (sid. 84).

Är grafologin en betydelsefull väg till kännedom om enskilda individer? Lundgren ägnar ett långt avsnitt åt potentiella användningsområden, men det är inte särskilt övertygande. Jag har svårt att se hur grafologin någonsin skulle kunna bli annat än ett mer eller mindre användbart psykologiskt test jämförbart med andra sådana test. Hur pass användbart skulle bli helt beroende på säkerheten och precisionen i tolkningarna. Det mest originella vore kanske att detta psykologtest skulle kunna användas på historiska personer. Är grafologin överhuvud en vetenskap? Det torde vara svårt att principiellt frånkänna grafologin en plats bland beteendevetenskaperna. Det är en annan fråga om grafologer hittills varit skickliga vetenskapsmän, om de använt goda vetenskapliga metoder och hur säkra deras resultat är. Den frågan kan inte bedömas enbart utifrån Lundgrens bok, som i huvudsak refererar andra grafologers resultat och åsikter, utan det skulle kräva en noggrann utvärdering av originalrapporterna.

Tre sidor, som handlar om grafologin i arbetslivet, är skrivna av Lennart Bergström vid Institutet för Tillämpad Psykologi (ITP) i Saltsjöbaden. Dessa sidor är av särskilt intresse, då Bergström och hans medarbetare använder handstilsprov som ett bedömningsinstrument. Tyvärr innehåller hans presentation flera oklarheter. I den mån han hänvisar till forskningsresultat är

det så summariskt gjort, att flera frågetecken uppstår. I en not gör han också följande anmärkningsvärda påstående: "Grafologisk förhandsbedömning av aspiranter till testning för utbildning för högre arbetsledaruppgifter inom handeln tillåter en nedskärning med ca 1/3 av antalet sökande, utan förlust av några positiva ämnen." (214) Detta är ett påstående som förefaller mycket svårt att bevisa, och som skulle kräva extremt goda egenskaper hos det grafologiska testet (vad gäller reliabilitet och validitet).

För att kontrollera detta har jag granskat de två tidskriftsartiklar av Bergström, som står nämnda i Lundgrens bok, en på svenska (1) och en på tyska (2). (Dessa siffror används nedan för referenser.) Artiklarna är av låg kvalitet både vad gäller klarhet i framställning och det som avslöjas om forskningsmetodologi. De är mestadels högst summariska i beskrivningen av undersökningarna, som till stor del har en närmast anekdotisk karaktär. Artiklarna saknar helt ytterligare referenser, är något begreppsförvirrade då han tex jämför helt olika typer av reliabilitet (1) och då han kallar ett handstilsprov för ett projektivt test. I två fall nämnes samma undersökning på två ställen och i båda fallen tycks Bergström inte ens kunna hålla reda på antalet försökspersoner. För en viss undersökning nämner han i en beskrivning siffran 130 (1) i en annan 150 (i Lundgrens bok) Vad som i en framställning sägs vara 110 (2) är i en annan betydligt fler (1).

Något stöd för det anmärkningsvärda påståendet ovan kan jag inte finna. I en tabell (1 och 2) är det visserligen 1/7 som i en förhandsbedömning befanns olämpliga, som också senare bedömdes olämpliga, men det är inte 1/3. Han påstår t o m vidare, att hela 50 % av dem, som på grundval av betyg osv. bedömts som lämpliga för ytterligare testningar, skulle kunna sällas bort med ett handstilsprov utan bortfall av en enda värdefull aspirant (2). Detta påstående motsägs dock omedelbart i tabellerna, där endast 80 % av dem som antogs komma från den på så sätt rekommenderade halvan.

Jar stora brister vad gäller metodologi, om dessa undersökningar skall betraktas som forskning. I ett fall ägnas oproportionerligt stort intresse åt resultat som inte hade förutsagts (dvs "post hoc") (2). Sådana har ett mycket begränsat intresse. Det finns till och med tecken på att resultaten i hans "faktor-analytiska" studie från 1949 inte heller var förutsagda och det står inte nämnt att de senare bekräftats. Vidare står inget nämnt om försök att undvika påverkan av andra faktorer än grafologi-

testet. Om det är så att grafologen också får tillgång till betyg och andra meriter, så kan resultaten bli acceptabla av den anledningen. Men det skulle då kunna gå precis lika bra för en kristallskåderska eller en astrolog. Samma sak gäller om de som gör den slutgiltiga psykologbedömningen känner till resultatet på grafologtestet, ja, om det rentav är samma person som gör båda bedömningarna. Oklarheten i framställningen gör att den risken inte kan elimineras utan tvärtom får ett visst stöd.

För grafologins skull kan man bara hoppas att dessa artiklar inte är representativa för seriös grafologi och att avsnittet av Bergström kommer att utgå ur nästa upplaga av Lundgrens bok.

Nils Wiklund

Ny yogabok

Yoga för Dig, utgiven av ICA-förlaget som pocketbok, är det senaste tillskottet till den ökande litteraturen på svenska om yoga. Originalen är på engelska: Day by day yoga, författare Howard Kent, svensk översättning av Gunnilla Holm.

Boken har flera undertitlar varav *Yoga och bilkörning* medför något nytt för den spände och stressade bilföraren. Man börjar redan innan man sätter sig i bilen, bla genom att skaffa sig en välvillig inställning till sina medtrafikanter, en yoga-präglad inställning till bilkörning. En klar, avspänd hjärna motarbetar aggressioner och stress och ger snabbare reaktion. Men det gäller inte bara förhållningssättet, utan vi kan ha yoga med oss på resan menar förf. och på så sätt ladda våra egna batterier.

Man kan öva djupandning medan man kör (dock ej i tätortstrafik p.g.a. avgaserna!). Nackböjning och huvudvridning går bra när man stoppas av rött ljus. Man kan dra upp axlarna och sedan låta dem falla avslappnat igen. Ögonövning kan också utföras vid visa avbrott i bilkörningen (se rakt fram, lyft sedan blicken så högt som möjligt, se sedan långt åt höger utan att röra huvudet, titta därefter så långt ner som möjligt utan att böja huvudet och rikta sedan blicken åt vänster; det hela utföres fem varv med början höger). En sådan övning som Lejonet, som består i att med stor kraft sträcka tungan utåt/nedåt, spärra upp ögonen och spänna ansiktsmusklerna bör av förståeliga skäl inte utföras när andra bilförare ser på.

Jag har uppehållit mig litet mer utförligt vid detta kapitel om Yoga och bilkörning eftersom det för in något nytt i yogalitteraturen, väl avpassat för

den sk moderna människan.

Intresset för yoga ökar men många människor förblir sunt skeptiska. Men stressade människor — de flesta av oss — kan få hjälp av yoga. Till skillnad från idrotten finns inte tävlingsmomentet med i yoga. Stelhet, värk, plågor och spänningstillstånd kan fås att försvinna. De som idrottar utvecklar vissa muskler, men detta är inte alltid detsamma som sundhet. Man kan heller inte låta kroppen slöa till och sedan plötsligt sätta in hård fysisk träning. Många idrottsgrenar kan också vara skadliga för kroppen. Yoga däremot ger själslig frid på samma gång som kroppen övas. Enligt indisk uppfattning bör man inte utföra yoga utan en gurus ledning. Om man nu inte har lyckan att finna en guru kan man försöka finna en bra yoga-grupp och göra den lilla ansträngningen att delta om man finner att man har nytta av övningarna.

Boken diskuterar yoga på vardagsbasis i förhållande till rutinerna i det dagliga livet, den tar upp sömnproblem som kan förekomma för alla, värk och fysiska spänningstillstånd p.g.a. monoton arbetsställning vare sig man sitter eller står i arbetet och beskriver hur man får nya krafter på kvällen och hur man förbereder en god nattsömn samt får kontroll över sina tankar. Kost och näringslära tas upp i ett kapitel med rubriken Du är vad du äter, men tyvärr är kapitlet bara allmänt hållet och saknar detaljerade kostråd, dietlistor etc.

Bokens omslag har modernt utförande med utmärkta färgfotografier och (på baksidan) fotografier på 9 yogaövningar harmoniskt utförda av en kvinnlig yogadiscipel. Man hade väntat sig flera sådana fotografier inne i boken, men tyvärr, där får man nöja sig med teckningar som ofta blir schematiska och odetaljerade. Boken är dock en bra handbok i fickformat i sitt ämne; yoga för din kropp och för din själ.

John Avblom

En sällsam sökare

Hans Granlid var en gång känd som aktiv kommunist, samtidigt som han starkt engagerade sig för den av de socialistiska staterna stödda fredsrelsen. Som litteraturhistorisk forskare lade han senare fram arbeten om bla Martin Koch, Pär Lagerkvist, Henry Miller och Viktor Rydberg. 1969 fick han sitt genombrott som romanförfattare med "Nedtrappning", en bok med starkt självbiografiska inslag. I denna omtalar han också sin tidiga dröm om en *ny gemenskap*, en dröm som verkar gå som en röd tråd genom hela hans författar-

skap. Han har sedan länge längtat efter en väg till befrielse ur det moderna teknokratiska samhällets förkvävande makt. Till att börja med sökte han tydligen helt lösningen i ett nytt politiskt system, men insikten om religionsitetens nödvändighet för äkta mänskligt gemenskapsliv ledde honom snart in i ett andligt sökande som på olika sätt redovisas i hans böcker, inte minst i romanerna.

För en *ny gemenskap*. Bekännelse och framtidssyn (Rabén & Sjögren 1975, 158 sid. pris 35:00) sammanfattar Granlids tankar om ett varmare och mänskligare samhälle och rekommenderar ett återvändande till jorden och djuren, ett skapande av nya jordbrukskollektiv med en religiöst präglad gemenskap i liv och arbete. Han är förespråkare för en kristen socialism och anarkism, med full egendoms gemenskap och med samtidigt den största möjliga frihet för den enskilde. Varje personlig egenart skall djupt respekteras. På allt sätt skall man då enligt Granlid söka finna nya vägar för att infoga de av vårt vanliga samhälle dömda, utslagna eller föraktade i den mänskliga gemenskapen. Han betonar mycket, att ingen får vara utstött, inte heller från det erotiska livet, samtidigt som han antyder möjligheten av att "den fysiska kärleken omsider reduceras så att den sexuella livsströmmen kan i högre grad utnyttjas för andliga övningar".

Författaren hyser dock inga större illusioner om att snabbt kunna förverkliga dessa kollektiv. Främst är det fråga om en målsättning, ett utopiskt program, som vi redan nu behöver för att mer och mer kunna inspireras till det äkta mänskliga gemenskapsliv som skall finna sin fullkomnade form i sådana samhällsbildningar. Liknande samhällen har ju funnits tidigare, i synnerhet under förra århundradet i Amerika, bland anhängare av Fourier och Swedenborg, bland shakers och andra slag av kristna kommunister. Granlid menar, att de nya grupperna skall bilda andliga celler, utgöra ett slags kloster eller församlingsbildningar mitt i det moderna samhället. De nya kollektiven skall då ersätta de hittillsvarande kyrkosamfundet. Man kan här jämföra med den urkristna församlingen eller med amerikanska swedenborgares försök att förverkliga "den Nya Kyrkan", "det nya Jerusalem", i form av nya samhällen. För Sveriges del vill författaren bla också "ta revansch för Almqvists snöpliga nederlag som swedenborgsk kollektivdanneman på 1820-talet".

Märkligast är kanske ändå den nya religionssyntes som Granlid med hänförelse förkunnar. Säkert kan man här finna inkonsekvenser och motsägelser,

och många vill nog fråga efter klarare tongångar, men ingen borde kunna förneka, att författaren som få lyckats för ena en central bibliskt religiös linje med väsentliga inslag från Upanishaderna och annan utomkristen religion. Andan är i mycket Tolstoys och Gandhis. Han har lärt av såväl Viktor Rydbergs frisinade kristendom som av Martinus' teosofi men är ändå i bästa mening originell. Han är förespråkare för ömsesidiga samtal för att tydliggöra det gemensamma för alla religioner, han vill i det sammanhanget framhäva både det socialt etiska och det kontemplativt mystiska på alla håll men har samtidigt särskilt intensivt gripits av Jesu Kristi gestalt i evangelierna. Kärlekens offer i den korsfästes efterföljd skall förverkliga det gudomliga, Brahman, i världen, både i dess gudomligt-manliga och dess gudomligt-kvinnliga aspekt. I den "johanneiska" milda kommuniteten med dess samtidigt revolutionärt kristna anda skall "kundalini", människans inre psykiska kraft enligt yogasystemet, väckas till liv och förvandla de i det traditionella samhället misslyckade människorna. I dessa kommande samhällen skall alla stå i medvetet eller omedvetet förbund med "den universella kraften, med det gudomliga ljuset, med varats gnistrande själ".

Tron på sin utopis förverkligande stöder Granlid på en inre vision av det kommande Gudsrikets, Messiasrikets, den "nya tidsålderns", förverkligande enligt gamla drömmar och profetior. "Tiden är hög. Världen är i sitt sista stadium, *Kali-yuga*, då ondskan — i imperialismens, kapitalismens, teknokratiens, krigets skepnad — ännu härskar. Men denna epok utgör övergång till en ny Guldålder. Skärningspunkten mellan 'Gud' och 'Värld' blöder ur ett djupare sår än någonsin och lågar av mystiskt hopp... Ur det sårets sköte ska den världsomspännande Revolutionen födas..." (s. 101).

Författaren pläderar för en sammanmältning mellan kristen budordsmoral och socialistisk solidaritetsmoral. Han ser kampen för det sanna gudomliga livets seger över dödens makter som alltid förbundet med en kamp också för mänsklighetens rent materiella väl och vill därför se det väsentligaste i den sanna religionen som bäst förverkligat i biblisk religion och i kristendomen. Detta förenar han uppenbarligen helt harmoniskt med den indiska tanken på att våra "jag" ingenting annat är än onda illusioner och på att i verkligheten endast det mogna Jaget, Atman, existerar. Genom sådan insikt och genom de nya små gemenskapsgrupperna skall vi

finna vägen till hela mänsklighetens broderskap.

Människor i vår tid söker ofta föreningspunkter mellan olika religioner. Detta ger ju alltid goda resultat i ökad kunskap, ökad tolerans och mer ömsesidig förståelse. Men inte sällan förblir man väsentligen bunden i en religiös tradition, samtidigt som man tar upp den andliga symboliken från en annan. Hos Granlid möter vi för kanske en av de första gångerna en verklig syntes av både öster- och västerländsk religion, av visheten i såväl Bibeln och Koranen som Tao-te-king och Upanishaderna, samtidigt som denna kan både gripa och engagera och upplevas som ett hoppfullt handlingsprogram för vår framtid.

Medkänslan med alla lidande skall enligt författaren inspirera till andlig samling och aktiv handling. Som en sammanfattning av Granlids andliga grundsyn vill vi till sist anföra en strof ur hans 1974 utgivna diktsamling "Gyl-lene stunder":

Jaget korsfäst flödar in i Kristus korsfäst-

Stam och grenar brinna, askan virvlar med vår aska

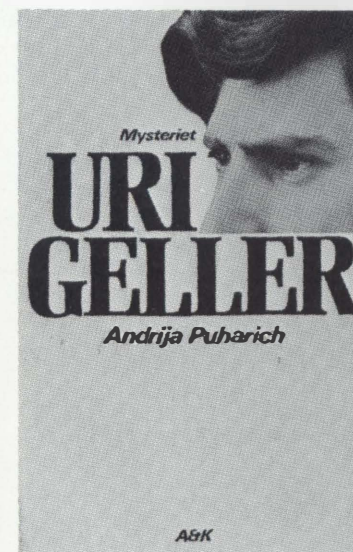
Atman föds och dör i Brahman-Alltet - - -

Kristus naglas fast i alla: blödande stilla. Olle Hjern

SÖKARENS BOKKLUBB

Prenumeranter på Sökaren är automatiskt medlemmar i vår bokklubb och har förmånen att köpa speciallitteratur till rabatterade priser.

Denna gång kan vi erbjuda boken MYSTERIET URI GELLER av Andrija Puharich från Askild & Kärnekulls förlag.

Ordinarie ca-pris
inkl. moms 42:—

Ert medlemspris
inkl. moms: 32:—

1971 träffade Andrija Puharich en begåvad ung israel vid namn Uri Geller, vars psykiska utförelse redan gjort honom välkänd i sitt hemland. Året därpå kom Uri till Amerika och miljoner människor där har sen dess sett honom böja nycklar, stoppa klockor, bryta metallringar utan synlig fysisk påverkan. Hittills har ingen nöjaktigt

kunnat förklara hur han lyckas med detta. Men denna märkliga förmåga är bara början till historien. Utifrån vänskapen mellan dr Puharich och Uri Geller växte ett av vår tids märkligaste äventyr fram. Strax efter deras första möte kontaktades de enligt Puharich av "Spectra", en röst som de trodde representerade en

utomjordisk varelse kallad "Hoova". Andrija Puharich berättar om hur han och Uri blev de två första människorna i modern tid som haft långtgående kontakter med ickejordiska varelser; om hur "Hoova" förklarade ursprunget till Uris psykiska kraft; och vad de lärde sig om förhållandet mellan denna varelse och jordens invånare.

I klubben tidigare utgivna
böcker kan även beställas:

MEDIUM 32:— inb.
(ord. pris 43:—)

PSI, PSYKISKA UPPTÄCKTER
BAKOM JÄRNRIDAN
35:— inb. (ord. pris 47:—)

EN STÖRRE VERKLIGHET
41:— (ord. pris 54:—)

LÄNKEN 28:—
(ord. pris 36:—)

DE ATERFÖDDA 35:—
(ord. pris 46:—)

Fyll i kupongen här nedan och sänd in den, eller ring 08/84 04 15 och beställ.

Till Sökarens Bokklubb,
Box 17037, 104 62 STOCKHOLM
Härmed beställs.... ex av MYSTERIET URI GELLER à 32:— inkl. moms.
Härmed beställs.... ex av kr.
Boken/böckerna kommer portofritt till mig om några dagar.
Namn:
Bostad:
Postnr: Postadr:
VAR GOD TEXTA!

Behovet av samtalsgrupper

Predikan eller samtal? Från Divine Light Mission. (Bild: Hans Bovin.)

Ett föredrag arrangeras av något sällskap. Talaren pratar ut sina kunskaper och åsikter under någon timme eller mer. Åhörarna lyssnar, sittande i stolar eller på bänkar, en och en eller i små grupper. Kanske blir det en frågestund efteråt, när föredragshållaren ger svar på framställda frågor. Sedan är det slut, och alla går hem till sig. — Men för många är det något som fattas.

Eller man går i kyrkan. Prästen står där långt framme, högt uppe över "menigheten" och predikar, d v s håller nästan ett slags monolog, talar för sig själv inför en passivt lyssnande församling. Sedan sjunger alla litet tillsammans, man ber — och så går man hem, var och en till sitt. — Men det är något som saknas.

Många vill kunna träffa likasinnade och prata med dem om livsfrågorna. I små grupper. Många känner sig i sin omgivning ensamma med sina speciella intressen, för religion, parapsykologi, meditation... kanske Vedanta, Martinus... Många önskar ha bekanta med

samma intressen som de själva har, många saknar även nära och kära vänner, som delar deras intressen.

Det finns ett behov av små samtalsgrupper — på 5—15 personer — kanske under ledning av någon "ordförande" (som inte strävar efter att själv prata och "förklara" hela tiden). Några samfund har väl litet grand av detta, men ofta kanske inte just med den utformning som behövs, och kanske sammanträffar de alltför sällan, kanske upplöses gruppen, sedan det valda ämnet för sammankomsterna har uttömts. Och verksamheten är okänd för alla utanför samfundet.

Det behövs en samtalsgrupps-verksamhet, där någon för idén entusiastisk person — eller några personer — håller i trådarna, har en överblick över grupperna och till vilken intresserade kan anmäla sig. Förmodligen kan en viss åldersuppdelning ibland vara lämplig, tex särskilda ungdomsgrupper och pensionärsgrupper. I övrigt bör grupperna definieras efter det slag av frågor

som de diskuterar.

Naturligtvis kan enskilda själva ta initiativ och bilda grupper, som samlas i hemmen. De som vill göra detta erbjuds (tills vidare) att **gratis** införa en liten annons i denna tidskrift av samma typ som kontaktannonserna, men under rubriken **Samtalsgrupper**.

Det väsentliga för samtalsgrupperna vore samvaro och tankeutbyte. Men naturligtvis kan man också inbjuda föredragshållare, göra gemensamma resor till platser där något av intresse sker, ordna studiecirklar osv.

Fördelen med en verksamhet med samtalsgrupper, som **styrs av någon person eller av något samfund**, är att intresserade då vet vart de kan vända sig och att folk som frågar efter något av det slaget, kan hänvisas dit. Verksamheten bör annonseras i lämpliga tidningar och tidskrifter.

Helen Magnusson

SÖKAREN

Nr 3 1976 Årgång 13

Adress: Box 3063, 103 61 Stockholm 3

Postgiro: 70 60 47-8

Bankgiro: 372-8128

Telefon: 08/69 60 27

Red o ansv utg: Sven Magnusson

I redaktionen: Nils-Olof Jacobson

Sökaren är en oberoende tidskrift för livsåskådningsfrågor, där skilda meningar kan föras fram.

För varor och tjänster som utbjuds i annonser i denna tidskrift svarar endast annonsörerna själva.

Tryckt hos Sjuhäradsbygdens Tryckeri AB, Borås, 1976

PRENUMERATIONSPRISER:

Helår (10 nr) 45:—

Halvår 24:—

Annonspriser (moms tillkommer):

Helsida 500:—, halvsida 300:—, småannonser 10:— per cm, men minst 30:—.

INNEHÅLL:

InCAL 2

Alla har rätt till kärlek 6

Elisabeth Wivner-Blom:

Boken om mitt barn 7

Per Ragnar:

Reflexioner 9

Om Eugenia Basilewsky 10

Jury bedömer parapsykologiböcker 13

Bluffen Lobsang Rampa 14

Thorvald Berthelsen:

UFO på skolschemat 16

Döende blad 17

Tefat bakom järnridån 18

Roland Adlerberth:

Utländsk bokvandring 21

Ajit das:

Öppet brev till Sten Rodhe 24

Bokrecensioner 28

Bilaga från Hälsans Förlag medföljer.